

Stedsnr.	Navn	Objekt	Vedtak
308601	<i>Aklangen</i>	Vatn	<i>Aklangen</i>
<p><u>Uttaleopplysninger:</u> <i>ā`kʌŋan</i> i 1933 i Norske innsjønamn og <i>ā`kʌŋən</i> i 1942 i herredsregistret.</p> <p><u>Skrifttradisjon:</u> <i>Aklangen</i> i 1827 i originalkart, <i>Aklangen</i> i 1854, 1881 og 1919 i amtskart, <i>Aklangen</i> i 1872, 1880, 1918, 1939 og 1940 i rektangelkart, <i>Aklangen</i> i 1919, 1946, 1958 og 1964 i gradteigskart, <i>Aklangen</i> i 1952, 1969, 1986, 1991, 1993, 2001 og 2007 i Norge 1:50 000 og <i>Aklangen</i> i 1983 i Økonomisk kartverk.</p> <p><u>Høringssvar:</u> Ringerike kommune: «Ingen merknad til skrivemåten»</p> <p><u>Tilråing:</u> Språkrådet: «[...] Navnet er ikke sikkert tolket. [...] Vi tilrår skrivemåten Aklangen i samsvar med uttaleopplysningene.»</p> <p><u>Vurdering:</u> Saka gjelder vatnet ved Hjelle. Kartverket vedtar skrivemåten <i>Aklangen</i>, med støtte i uttaleopplysninger, en enerådende skrifttradisjon, høringssvar og tilråing.</p>			
187616	<i>Aklangselva</i>	Bekk	<i>Aklangselva</i>
<p><u>Uttaleopplysninger:</u> <i>ā`kʌŋsɛʃva</i> i 1942 i herredsregistret.</p> <p><u>Skrifttradisjon:</u> <i>Aklang Elven</i> i 1827 i originalkart, <i>Aklangselva</i> i 1919, 1946, 1958 og 1964 i gradteigskart, <i>Aklangselva</i> i 1952, 1969, 1986, 1991, 1993, 2001 og 2007 i Norge 1:50 000 og <i>Aklangselva</i> i 1983 i Økonomisk kartverk.</p> <p><u>Høringssvar:</u> Ringerike kommune: «Ingen merknad til skrivemåte»</p> <p><u>Tilråing:</u> Språkrådet: «[...] Vi tilrår skrivemåten Aklangselva i samsvar med uttaleopplysningen og uttalelsen fra kommunen.»</p> <p><u>Vurdering:</u> Jf. vurderinga ved stedsnr. 308601 over. Kartverket vedtar skrivemåten <i>Aklangselva</i>, med støtte i uttaleopplysninger, en nesten enerådende skrifttradisjon, høringssvar og tilråing.</p>			
	<i>Aklangsholmen</i>	Bruk 80/49	<i>Aklangsholmen</i>
<p><u>Uttaleopplysninger:</u> Jf. stedsnr. 308601 over.</p> <p><u>Skrifttradisjon:</u> <i>Aklangsholmen</i> i 1950 i matrikelutkast og <i>AKLANGSHOLMEN</i> i dagens matrikkel.</p> <p><u>Høringssvar:</u> Ringerike kommune: «Ingen merknad til skrivemåte»</p> <p><u>Tilråing:</u> Språkrådet: «[...] Vi tilrår skrivemåten Aklangsholmen.»</p> <p><u>Vurdering:</u> Jf. vurderinga ved stedsnr. 308601 over. Kartverket vedtar skrivemåten <i>Aklangsholmen</i>, med støtte i skrifttradisjon, høringssvar og tilråing.</p>			

452949	Aklangveien Aklangsveien	Adressenavn	(Ringerike kommune må gjøre vedtak.)
--------	-----------------------------	-------------	--------------------------------------

Uttaleopplysninger: *`akklarvæian* i 2000 hos Per Otto Borgen.

Skrifttradisjon: *Aklangveien* i 1983 i Økonomisk kartverk. Rådmannen i Ringerike kommune anbefalte 13.03.1978 formannskapet å slutte seg til gatenavnskomiteens forslag om «AKLANGVEIEN» fra riksveg 35 til bommen på vegen mot Aklangen. Skrivemåten *Aklangveien* blei vedtatt i Ringerike formannskap 20.03.1978. Navnet gjaldt i 2015 fra Ask og inn til Opptjern. Oppmålingsavdelinga anbefalte i 2015 at adressenavnet blei endra til *Aklangsveien*, slik at det blei i samsvar med norsk rettskriving, og at navnet blei brukt på vegen videre forbi Asksetra heilt fram til Gruveås. I kommunens saksframlegg, som lå til grunn for det politiske vedtaket, gikk rådmannen da inn for at adressenavnet fikk skrivemåten *Aklangsveien*, i tråd med tilråinga fra stedsnavntjenesten. Det politiske utvalget Hovedutvalget for miljø- og arealforvaltning (HMA) vedtok skrivemåten *Aklangsveien* i møte 19.08.2019 i sak 67/19.

Høringssvar: Det kom klage på skrivemåten med binde-s etter vedtaket i 2019. De meinte blant anna «...at bruk av genitiv s er svært lite brukt i daglig tale. Den er gammeldags og faller ikke lett i talespråket vårt ...». Ringerike kommune: «[...] Ny skrivemåte for adressenavnet vil bli vurdert i etterkant av stedsnavnvedtak for de andre navnene med «binde s». Se klage fra berørte beboere langs veien.»

Tilråing: I 2015 tilrådde Språkrådet skrivemåten *Aklangsveien* med binde-s med visning til uttale og sammensetninga *Aklangselva* i Sentralt stedsnavnregister. Språkrådet: «[...] Vi tilrår skrivemåten **Aklangsveien** med binde-s i samsvar med navn [stedsnr. 187616 og bruk 80/49 – Kartverket merknad] ovenfor.»

Stedsnr.	Navn	Objekt	Vedtak
1078777	<i>Koffertkrysset</i>	Sti	<i>Koffertkrysset</i>

Skrifttradisjon: *Koffertkrysset* i 2005 i turkart Vikerfjell, utgitt av Nordeca. En del av de som bygde hytte her oppe i begynnelsen av 70-åra hadde ei fortid i Brigaden i Nord-Norge. Et ynda utgangspunkt for søndagsutflukten på Bardufoss var Rustadhøgda. Her la store og små i veg oppover den slake lia, og der hvor bjørkeskogen etter hvert ga tapt, og snaufjellet åpna seg het det *Koffertkrysset*. For de som hadde små barn med seg var dette ofte turens endelige mål, og sammen med andre «koffertløpere» slo de seg ned i solhellinga. De fant snart ut at de også her oppe, i sørhellinga av Høgfjell, hadde et slikt kryss, og slik blei altså dette navnet til. Dette navnet har med åra blitt allemannseie, og det har til og med fått innpass i kartverket. Det opprinnelige handmalte navneskiltet blei satt opp av Reidar Aslaksrud ved en høgtidelig dåpsseremoni en gang tidlig i 70-åra.

Høringssvar: Ringerike kommune: «Ingen merknad til navn eller skrivemåte.»

Tilråing: Språkrådet: «[...] Skrivemåten av navnet er uproblematisk, så **Koffertkrysset** kan tilrås.»

Vurdering: Kartverket vedtar skrivemåten *Koffertkrysset*, med støtte i skrifttradisjon, høringssvar og tilråing.

Stedsnr.	Navn	Objekt	Vedtak
988802	<i>Krakstad</i>	Gard 97	<i>Krakstad</i>
<p><u>Uttaleopplysninger:</u> <i>kra`kksta</i> i 1909 i Norske Gaardnavnet, <i>krakk`stā</i> i 1946 i herredsregistret og <i>`krakksta</i> i 1996 hos Margit Harsson.</p> <p><u>Skrifttradisjon:</u> (<i>a</i>) <i>Krakstadum</i> i 1422 og 1458 i Diplomatarium Norvegicum, bd. 3, s. 475, <i>Krakstade</i> i 1456 i Fortegnelse over Hartvig Krummediges Gods i Norge, <i>Kragstad</i> i 1528 i Norske Regnskaber og Jordebøger fra det 16de Aarhundrede (1520–1570), bd. 4, s. 148, <i>Krachestadt</i> i 1647 i skattemanntall, <i>Krakestad</i> i 1657 og <i>Krachestad</i> i 1723 i matrikkel, <i>Krakstad</i> i 1827 i originalkart, <i>Krakftad</i> i 1843 i matrikkel, <i>Krak^d</i> i 1854, 1881 og 1919 i amtskart, <i>Krakstad</i> i 1872, 1880, 1918, 1939 og 1940 i rektangelkart, <i>Krakstad</i> i 1887 i matrikkel, <i>Krakstad</i> i 1905 i matrikkel, <i>Krakstad</i> i 1909 i Norske Gaardnavne, <i>Krakstad</i> i 1950 i matrikelutkast, <i>Krakstad</i> i 1952, 1969, 1986, 1991, 1993, 2001 og 2007 i Norge 1:50 000 og <i>Krakstad</i> i 1958 og 1964 i gradteigskart. Av mansnavnet <i>Kraki</i> og <i>staðr</i>, bustad. Mansnavnet var alminnelig i Norge i den seinere mellomalderen, og er visstnok ikke forskjellig fra det eldre tilnavnet <i>kraki</i>, egentlig stang eller person med spede lemmer. Derimot synes de eldre skriftformer av gardsnavnet å tyde på, at dette er riktig forklart av mansnavnet <i>Krákr</i>, som ellers kun finnes brukt på Island.</p> <p><u>Høringssvar:</u> Ringerike kommune: «Ingen merknad til skrivemåte. [...]»</p> <p><u>Tilråing:</u> Språkrådet: «[...] Vi tilrår skrivemåten Krakstad i samsvar med skrifttradisjonen, uttalelsen fra kommunen og navnets trolige opphav. Skrivemåten <i>Krakkstad</i> kunne argumenteres for ut fra uttalen, men det er ingen tradisjon for denne skrivemåten, og den vil skygge for navnets trolige opphav.»</p> <p><u>Vurdering:</u> Det er en sterk skrifttradisjon for enkeltskrivning av konsonant mellom kort vokal og ulik konsonant i gardsnavn i ubestemt form, jf. skrivemåter som <i>Trøgstad</i>, <i>Tanberg</i>, <i>Skotland</i> og <i>Tranby</i>. Kartverket vedtar skrivemåten <i>Krakstad</i>, med støtte i uttaleopplysninger, en enerådende skrifttradisjon i nyere tid, høringssvar og tilråing.</p>			
328657	<i>Krakstad</i>	Bruk 97/1	<i>Søre Krakstad</i>
<p><u>Uttaleopplysninger:</u> Jf. stedsnr. 988802 over. Tilsvarende navn i bygda har uttalene <i>sønn`rā</i> og <i>sør`rā</i> (gjengitt som <i>`sø:rā</i> hos Margit Harsson) i 1942, <i>sø`rā</i>, fem steder, og <i>sø`rā</i>, ett sted, i 1946 i herredsregistret, <i>`sø:rā</i> i 1984 hos Bjørn Knoph, <i>`sø:rā</i> i 1984, <i>`sønra</i> tre steder i 1988, ett sted i 1991 og ett sted i 1992 og <i>`søndra</i> i 1989 hos Margit Harsson og <i>`sønra</i> i 2000 hos Per Otto Borgen.</p> <p><u>Skrifttradisjon:</u> s. [<i>Krakstad</i>] i 1827 i originalkart, <i>Krakftad</i> i 1843 i matrikkel, s [<i>Krakstad</i>] i 1872, 1880, 1918, 1939 og 1940 i rektangelkart, <i>Krakstad</i> i 1887 i matrikkel, <i>Krakstad</i> i 1905 i matrikkel, <i>Krakstad</i> i 1950 i matrikelutkast, <i>Krakstad</i>, om bruk 1 og 2, i 1967 i Økonomisk kartverk og KRAKSTAD i dagens matrikkel.</p> <p><u>Høringssvar:</u> Ringerike kommune: «Ingen merknad til skrivemåte. [...]»</p> <p><u>Tilråing:</u> Språkrådet: «[...] Vi tilrår skrivemåten Krakstad, jf. [stedsnr. 988802 over – Kartverkets merknad].»</p> <p><u>Vurdering:</u> Jf. vurderinga ved stedsnr. 988802 over. I flere eldre kartserier har bruket navnetillegget <i>Søre/Søndre</i>. Det er god grunn til å videreføre denne bruken for å skille de ulike bruka på garden. Uttaleopplysninger tilsier <i>Søre</i> eller <i>Søndre</i> som skrivemåte av dette leddet. Det er normeringstradisjon for <i>Søre</i> i kommunen. Kartverket vedtar skrivemåten <i>Søre Krakstad</i>, med støtte i skrifttradisjon.</p>			

125603	<i>Krakstad</i>	Bruk 97/4	<i>Nordre Krakstad</i>
<p><u>Uttaleopplysninger:</u> Jf. stedsnr. 988802 over. Tilsvarende navn i bygda har uttalene <i>nørrå</i> i 1942 og <i>nør`rå</i>, tre steder, og <i>nør`rå</i>, to steder (gjengitt som <i>`nødra</i> og <i>`nørrå</i> hos Margit Harsson), i 1946 i herredsregistret og <i>`no:ra</i>, tre steder, og <i>`no:dra</i>, tre steder, i 1988, <i>`nø:ra</i> i 1989 og <i>`nø:rrå</i> i 1991 hos Margit Harsson.</p> <p><u>Skrifttradisjon:</u> <i>n</i>: [<i>Krakstad</i>] i 1827 i originalkart, <i>n</i> [<i>Krakstad</i>] i 1872, 1880, 1918, 1939 og 1940 i rektangelkart, «<i>Krakstad med Braaten</i>» i 1887 i matrikkel, <i>Krakstad med Braaten</i> i 1905 i matrikkel, <i>Krakstad m/ Bråten</i> i 1950 i matrikelutkast, <i>Krakstad</i>, om bruk 3 og 4, i 1967 i Økonomisk kartverk og <i>KRAKSTAD MED BRAATEN</i> i dagens matrikkel.</p> <p><u>Høringssvar:</u> Ringerike kommune: «Ingen merknad til skrivemåte. [...]»</p> <p><u>Tilråing:</u> Språkrådet: «[...] Vi tilrår skrivemåten Krakstad, jf. [stedsnr. 988802 over – Kartverkets merknad].»</p> <p><u>Vurdering:</u> Jf. vurderinga ved stedsnr. 988802 over. I flere eldre kartserier har bruket navnetillegget <i>Nordre/Nørdre</i>. Det er god grunn til å videreføre denne bruken for å skille de ulike bruka på garden. Uttaleopplysninger tilsier <i>Nørdre</i> som skrivemåte av dette leddet, men det er normeringstradisjon for <i>Nordre</i> i kommunen. Utstrekkinga av navnet <i>Bråten</i> er ukjent. Om <i>Bråten</i>, se tidligere bruk under. Kartverket vedtar skrivemåten <i>Nordre Krakstad</i>, med støtte i skrifttradisjon.</p>			
	<i>Krakstad</i>	Bruk 97/6	<i>Krakstad</i>
<p><u>Uttaleopplysninger:</u> Jf. stedsnr. 988802 over.</p> <p><u>Skrifttradisjon:</u> <i>Krakstad</i> i 1887 i matrikkel, <i>Krakstad</i> i 1905 i matrikkel, <i>Krakstad</i> i 1950 i matrikelutkast og <i>KRAKSTAD</i> i dagens matrikkel.</p> <p><u>Høringssvar:</u> Ringerike kommune: «Ingen merknad til skrivemåte. [...]»</p> <p><u>Tilråing:</u> Språkrådet: «[...] Vi tilrår skrivemåten Krakstad, jf. [stedsnr. 988802 over – Kartverkets merknad].»</p> <p><u>Vurdering:</u> Jf. vurderinga ved stedsnr. 988802 over. Kartverket vedtar skrivemåten <i>Krakstad</i>, med støtte i skrifttradisjon, høringssvar og tilråing.</p>			
	<i>Krakstad</i>	Bruk 97/9	<i>Krakstad</i>
<p><u>Uttaleopplysninger:</u> Jf. stedsnr. 988802 over.</p> <p><u>Skrifttradisjon:</u> <i>Krakstad</i> i 1887 i matrikkel, <i>Krakstad</i> i 1905 i matrikkel, <i>Krakstad</i> i 1950 i matrikelutkast, <i>Krakstad</i>, om bruk 9 og 15, i 1967 i førsteutgava av Økonomisk kartverk, men <i>Hjertelia</i> i markslagkartet i samme kartserie, og <i>KRAKSTAD</i> i dagens matrikkel.</p> <p><u>Høringssvar:</u> Ringerike kommune: «Ingen merknad til skrivemåte. [...]»</p> <p><u>Tilråing:</u> Språkrådet: «[...] Vi tilrår skrivemåten Krakstad, jf. [stedsnr. 988802 over – Kartverkets merknad].»</p> <p><u>Vurdering:</u> Jf. vurderinga ved stedsnr. 988802 over. Kartverket vedtar skrivemåten <i>Krakstad</i> som bruksnavn, med støtte i uttaleopplysninger, skrifttradisjon, høringssvar og tilråing. Om navnet <i>Hjertelia</i>, se stedsnr. 25536 under.</p>			

25536	<i>Hjertelia</i> <i>Hjertlia</i>	Tidligere helseinstitusjon	(Relikt sted)
<p><u>Skrifttradisjon:</u> <i>Hjertelia</i> i markslagkartet i Økonomisk kartverk, men <i>Krakstad</i>, her på bruk 9 og 15, i 1967 i førsteutgava av samme kartserie.</p> <p><u>Høringssvar:</u> Ringerike kommune: «Kommunen anbefaler <i>Hjertelia</i> som skrivemåte.»</p> <p><u>Tilråing:</u> Språkrådet: «[...] Vi tilrår skrivemåten Hjertelia i samsvar med uttalelsen fra kommunen.»</p> <p><u>Vurdering:</u> Navn på tidligere småbarnsinstitusjon. Institusjonen er nå nedlagt. Kartverket fører <i>Hjertelia</i> som historisk navn på tidligere helseinstitusjon. Om bruksnavna <i>Krakstad</i> her, se bruk 97/9 over og bruk 97/15 under.</p>			
450558	<i>Krakstad</i>	Bruk 97/11	Øvre Krakstad
<p><u>Uttaleopplysninger:</u> Jf. stedsnr. 988802 over.</p> <p><u>Skrifttradisjon:</u> <i>övre [Krakstad]</i> i 1827 i originalkart, <i>Krakftad</i> i 1843 i matrikkel, <i>öv [Krakstad]</i> i 1872, 1880, 1918, 1939 og 1940 i rektangelkart, <i>Krakstad</i> i 1887 i matrikkel, <i>Krakstad</i> i 1905 i matrikkel, <i>Krakstad</i> i 1950 i matrikkelutkast, <i>Krakstad</i> i 1967 i Økonomisk kartverk og KRAKSTAD i dagens matrikkel.</p> <p><u>Høringssvar:</u> Ringerike kommune: «Ingen merknad til skrivemåte. [...]»</p> <p><u>Tilråing:</u> Språkrådet: «[...] Vi tilrår skrivemåten Krakstad, jf. [stedsnr. 988802 over – Kartverkets merknad].»</p> <p><u>Vurdering:</u> Jf. vurderinga ved stedsnr. 988802 over. I flere eldre kartserier har bruket variasjonstillegget <i>Øvre</i>. Det er god grunn til å videreføre denne bruken for å skille de ulike bruka på garden. Kartverket vedtar skrivemåten <i>Øvre Krakstad</i>, med støtte i skrifttradisjon.</p>			
	<i>Krakstad 2</i>	Bruk 97/15	Krakstad
<p><u>Uttaleopplysninger:</u> Jf. stedsnr. 988802 over.</p> <p><u>Skrifttradisjon:</u> <i>Krakstad 2</i> i 1950 i matrikkelutkast, <i>Krakstad</i>, om bruk 9 og 15, i 1967 i førsteutgava av Økonomisk kartverk, men <i>Hjertelia</i> i markslagkartet i samme kartserie, og KRAKSTAD 2 i dagens matrikkel.</p> <p><u>Høringssvar:</u> Ringerike kommune: «Ingen merknad til skrivemåte. [...]»</p> <p><u>Tilråing:</u> Språkrådet: «[...] Vi tilrår skrivemåten Krakstad, jf. [stedsnr. 988802 over – Kartverkets merknad]. Vi tar ikke stilling til bruken av tall i navnet.»</p> <p><u>Vurdering:</u> Jf. vurderinga ved stedsnr. 988802 over. Kartverket anser bruken av tall som matrikkelteknisk og ikke som en del av stedsnavnet. Kartverket vedtar skrivemåten <i>Krakstad</i> som bruksnavn, med støtte i skrifttradisjon, høringssvar og tilråing. Om navnet <i>Hjertelia</i>, se stedsnr. 25536 over.</p>			

	<i>Bråten</i> <i>Braaten</i>	Tidligere bruk	(Utgår fra navnesaka)
<p><u>Uttaleopplysninger:</u> Tilsvarende navn i området har uttalene <i>brå̀tån</i> (uttale fra Ask), <i>brå̀tån</i> (<i>brå̀t`n</i>) og <i>brå̀tan</i> (uttale hos de yngre både på Ask og i Hønefoss) i 1946 i herredsregistret. Margit Harsson har også uttalen <i>-brå:tå-</i> i 1991.</p> <p><u>Skrifttradisjon:</u> <i>Broten</i> i 1843 i matrikkel, «<i>Krakstad med Braaten</i>», om bruk 97/4 i Ringerike, i 1887 i matrikkel, <i>Krakstad med Braaten</i>, om samme bruk, i 1905 i matrikkel, <i>Krakstad m/ Bråten</i>, om samme bruk, i 1950 i matrikelutkast og <i>KRAKSTAD MED BRAATEN</i>, om samme bruk, i dagens matrikkel.</p> <p><u>Høringssvar:</u> Ringerike kommune: «[...] Kommunen kjenner ikke til utstrekningen av navnet <i>Bråten /Braaten</i>.»</p> <p><u>Tilråing:</u> Språkrådet: «[...] Kartverket bør vedta skrivemåte i samsvar med normeringstradisjonen for tilsvarende navn i området.»</p> <p><u>Vurdering:</u> Stedet har blitt delt mellom bruk 97/2 og 97/4 i Ringerike, men dets nærmere plassering er ukjent. Navnet utgår fra navnesaka og dagens matrikkel.</p>			
511531	<i>Kragstadveien</i>	Adressenavn	(Ringerike kommune må gjøre vedtak.)
<p><u>Uttaleopplysninger:</u> <i>krakstavæian</i> i 2000 hos Per Otto Borgen</p> <p><u>Skrifttradisjon:</u> Veg i Norderhov fra Stølandet mot garden Krakstad. <i>Kragstadveien</i> (omkring 1967) i markslagkartet i Økonomisk kartverk, <i>Kragstadveien</i> i 1990 i bykart, <i>KRAGSTADVEIEN</i> i 1990 i grunneiendoms-, adresse- og bygningsregistret. Vedtak om <i>Kragstadveien</i> 02.07.1991 av Ringerike kommune ifølge Sentralt stedsnavnregister.</p>			
1083507	<i>Krakstadmarka</i>	Skog	<i>Krakstadmarka</i>
<p><u>Uttaleopplysninger:</u> Jf. stedsnr. 988802 over.</p> <p><u>Skrifttradisjon:</u> <i>Krakstadmarka</i> i 2016 i kommunedelplan.</p> <p><u>Vurdering:</u> Jf. vurderinga ved stedsnr. 988802 over. Kartverket vedtar skrivemåten <i>Krakstadmarka</i>, med støtte i uttaleopplysninger og skrifttradisjon.</p>			

Stedsnr.	Navn	Objekt	Vedtak
990536	<i>Nordsida</i> <i>Norsia</i>	Gard 317	<i>Nordsida</i>
<p><u>Skrifttradisjon:</u> I matrikkel i 1843 nevnes «[...] nordre Side af Hønenfos» om bruk her. I boka Hønefoss Byens historie fra 1915, i nyoptrykk, står det i kapitlet om sagene «Kjelderssagen på Nordsiden» og «Nederste sag paa Nordsiden nedenfor broen». I samme bok er to bilder malt i 1781 av Peder Odnæs gjengitt. I skildringa av dem på side 59 og 60 har de passende fått titlene «Nordsiden» og «Øen» og «Sydsiden». <i>Nordsiden 1</i> og <i>Nordsiden 2</i>, om de to grunnkretsene med grenser som sammenfaller med grensene for gard 317. På Wikipedia står det om Nordsida at «Nordsiden, Nordsida, Nordsia eller Hønefoss nord er en naturlig bydel i Hønefoss, nord for Hønefossen. [...] Nordsida som begrep stammer imidlertid fra tiden etter at Hønefoss kirke ble bygget i 1862, på sørsiden av elva.»</p> <p><u>Høringssvar:</u> Ringerike kommune: «Kommunen ba om navnesak for navnet som bydelsnavn. Vi foreslår at skrivemåten følger vanlig norsk rettskriving, <i>Nordsida</i>. [...]»</p> <p><u>Tilråing:</u> Språkrådet: «[...] Vi tilrår skrivemåten Nordsida i samsvar med rettskrivningen.»</p> <p><u>Vurdering:</u> Kartverket har vært i kontakt med kommunen og fått klarlagt at det ikke er snakk om innføring av administrative bydeler i kommunen, men at navnet skal forstås som del av by. Kartverket deler denne oppfatninga av navnet. Ved sammenslåing av byen Hønefoss med herredene Norderhov med flere besto Hønefoss av de tre områdene med gardsnumra 316, 317 og 318. Disse tre delene oppstod som deler av tre gardar som blei innlemma til byen Hønefoss, henholdsvis Vesteren, Hønen (i Haug) og Ødegarden/Sundødegarden/Kvernbergsundsødegarden (Sundet). Deler av disse gardene eksisterer fortsatt utafor den tidligere bygrensa. Etter at byen blei oppretta har navna <i>Vesterntangen</i> (<i>Vesterentangen</i>), <i>Nordsida</i> og <i>Sørsida</i> etablert seg som naturlige navn på de tre delene av byen. Navna er i dag i offentlig bruk om grunnkretser med grenser som sammenfaller med grensene for de tre matrikelgardene, og den historiske bygrensa. Det virker dermed naturlig å videreføre <i>Nordsida</i> som navn på den delen av byen som har gardsnummer 317, i samsvar med historisk inndeling av byen og slik navnet er i bruk i dag. Både <i>Nordsida</i>, <i>Nordsiden</i> og <i>Norsia</i> har blitt benytta som skrivemåter. Dagens rettskriving og tradisjonell uttale i område tilsier skrivemåten <i>Nordsida</i>, slik også kommunen ønsker. Kartverket vedtar skrivemåten <i>Nordsida</i>, med støtte i høringssvar og tilråing.</p>			
	<i>Nordsiden 1</i>	Grunnkrets 06050104	<i>Nordsida 1</i>
<p><u>Skrifttradisjon:</u> Jf. stedsnr. 990536 over. <i>Nordsiden 1</i> hos Statistisk sentralbyrå.</p> <p><u>Vurdering:</u> Jf. vurderinga ved stedsnr. 990536 over. Kartverket vedtar skrivemåten <i>Nordsida 1</i>, i samsvar med skrivemåten av gardsnavnet.</p>			
	<i>Nordsiden 2</i>	Grunnkrets 06050105	<i>Nordsida 2</i>
<p><u>Skrifttradisjon:</u> Jf. stedsnr. 990536 over. <i>Nordsiden 2</i> hos Statistisk sentralbyrå.</p> <p><u>Vurdering:</u> Jf. vurderinga ved stedsnr. 990536 over. Kartverket vedtar skrivemåten <i>Nordsida 2</i>, i samsvar med skrivemåten av gardsnavnet.</p>			

604590	<i>Lyskrysset</i> <i>Nordsidakrysset</i> <i>Nordsiakrysset</i>	Vegkryss	(Viken fylkeskommune må gjøre vedtak.)
<p><u>Uttaleopplysninger:</u> Etter opplysninger fra lokal innbygger og fra kommunen er <i>Lyskrysset</i> et godt brukt og kjent navn på dette vegkrysset.</p> <p><u>Høringssvar:</u> Ringerike kommune: «Kommunen har ikke gjort noen vurdering av skrivemåte.» Viken fylkeskommune: «Vi har ingen merknader til navn på vegkrysset Lyskrysset/Nordsidakrysset/Nordsiakrysset. [...] I denne saken har vi som nevnt ikke merknader til selve navnet.»</p> <p><u>Tilråing:</u> Språkrådet: «[...] Vi tilrår skrivemåten Lyskrysset eller Nordsidekrysset (bortfall av bestemt endelse <i>-a</i> i sammensetninger).»</p>			
Stedsnr.	Navn	Objekt	Vedtak
250993	<i>Putten</i> <i>Stenberg</i>	Bruk 305/140	<i>Putten</i> (hovednavn) <i>Stenberg</i> (undernavn)
<p><u>Uttaleopplysninger:</u> <i>putt</i>´n i 1946 i herredsregistret og ´<i>putt</i>ŋ i 1953 hos Alv Muri.</p> <p><u>Skrifttradisjon:</u> <i>Putten</i> i 1845, 1856, 1907 og flere ganger i 1919 i amtskart, <i>Stenberg</i> i 1973 i Økonomisk kartverk, <i>Putten</i> i 1975, 1993, 1999 og 2008 i Norge 1:50 000 og <i>STENBERG</i> i dagens matrikkel, alle om bruk 140. Plass i 1875. <i>Putten</i> av <i>putt</i>, lite tjern. Ligger ved et lite tjern. Anette Hougsrud: «Jeg har tatt for meg de navn jeg kjenner og som ligger i Begnadalen. ... Putten var opprinnelig tjennet. Boplassen ved dette tjennet fikk også navnet Putten. I dag sier en Putten om boplassen og Puttjenn om vannet.»</p> <p><u>Høringssvar:</u> Ringerike kommune: «Kommunen har ikke funnet noe dokumentasjon for bruken av skrivemåten <i>Putten</i>, <i>Puttetjern</i>, <i>Puttevika</i> eller <i>Puttesetra</i> i Ringerike.»</p> <p><u>Tilråing:</u> Språkrådet: «[...] Skrivemåten <i>Putten</i> er grei og kan tilrås. For det andre navnet ville vi vente <i>Steinberg</i>, men dersom dette er et relativt nytt bruk som fikk navnet <i>Stenberg</i> da det ble opprettet, må det være greit å beholde dette navnet.»</p> <p><u>Vurdering:</u> Ifølge de muntlige og skriftlige kjeldene må <i>Putten</i> være et gammalt nedarva navnet på stedet, tidligere plass under garden Nes. Bruket blei ikke skylddelt før i 1953, og <i>Stenberg</i> ser ut til å være et nytt navn innført på denne tida. Ifølge høringssvar bruker en i dag <i>Putten</i> om boplassen. Kartverket vedtar skrivemåten <i>Putten</i>, med støtte i uttaleopplysninger, skrifttradisjon og tilråing, og <i>Stenberg</i>, med støtte i skrifttradisjon og tilråing. Vi fører <i>Putten</i> som hovednavn og <i>Stenberg</i> som undernavn.</p>			
272866	<i>Puttebekken</i>	Bekk	<i>Puttebekken</i>
<p><u>Uttaleopplysninger:</u> <i>put</i>´<i>təbək</i>´<i>kən</i> i 1946 i herredsregistret.</p> <p><u>Skrifttradisjon:</u> <i>Putteb</i>^k i 1918, 1920, 1929, 1931, 1935, 1958 og 1962 i gradteigskart, <i>Putteb</i>^k (<i>bk</i>: <i>bekk</i>) i 1952 og 1960 i Norge 1:50 000 og <i>Puttebekken</i> i 1973 i Økonomisk kartverk. Bekken renner framom plassen Putten, og skal etter plassen hete <i>Puttebekken</i>.</p> <p><u>Tilråing:</u> Språkrådet: «[...] Vi tilrår skrivemåten Puttebekken i samsvar med uttaleopplysningen.»</p> <p><u>Vurdering:</u> Ligger i Ringerike og Sør-Aurdal. Kartverket vedtar skrivemåten <i>Puttebekken</i>, med støtte i uttaleopplysninger, skrifttradisjon og tilråing.</p>			

818899	<i>Puttetjern</i>	Tjern	<i>Puttetjern</i>
<p><u>Uttaleopplysninger:</u> Anette Hougsrud: «Jeg har tatt for meg de navn jeg kjenner og som ligger i Begnadalen. ... Putten var opprinnelig tjennet. Boplassen ved dette tjennet fikk også navnet Putten. I dag sier en Putten om boplassen og Puttjenn om vannet.»</p> <p><u>Skriftradisjon:</u> <i>Puttetjern</i> i 1973 i Økonomisk kartverk.</p> <p><u>Høringssvar:</u> Ringerike kommune: «Kommunen har ikke funnet noe dokumentasjon for bruken av skrivemåten <i>Putten</i> , <i>Puttetjern</i> , <i>Puttevika</i> eller <i>Puttesetra</i> i Ringerike.» Halstein Heiene: «Tjern - skrivemåten med Tj- b$\ddot{o}$r ikke brukes. I dialekten bruker vi Kj-lyden., som i Puttekjenn, Kjennsvøllen ol. Vi skriver og uttaler Kjenn med kj-lyd, samme som i kjøkken, kjeller ol. [...] Som tidligere nevnt, det uttales kjenn kj-lyd – Puttekjenn».</p> <p><u>Tilråing:</u> Språkrådet: «Skrivemåten Puttetjern er grei og kan tilrås.»</p> <p><u>Vurdering:</u> Etter § 4 i lov om stadnamn skal skrivemåten følge gjeldende rettskrivingsprinsipp for norsk. Skrivemåten <i>Puttekjenn</i> bryter med rettskrivingsprinsippa for etterleddet på norsk. Nynorsk- og bokmålsordbøkene har <i>tjørn</i> og <i>tjern</i> som rettskrivingsformer for dette leddet. Allminnelig uttale av <i>tj</i> er i dette området som <i>kj</i> , som i orda <i>tjuv</i> , <i>tjære</i> og <i>tjue</i> . Etter utfyllende regler om skrivemåten av norske stedsnavn punkt 3.6 er det anledning for å nytte skrivemåten <i>nn</i> i områder med uttalen <i>nn</i> for <i>rn</i> . I Ringerike er det uttaletradisjon for <i>nn</i> , som ellers i store deler av Austlandet, men det har hittil vært normeringspraksis for <i>rn</i> i Ringerike. Dersom det er støtte lokalt for at slike skrivemåter nærmere skal følge lokal uttale bør ei eventuell endring gjennomføres som egen sak for alle tilsvarende navn i bygda. I et høringssvar skrives det at en i dag sier <i>Puttjenn</i> om vatnet. Dette er ikke ei uventa uttale, men flere uttaleopplysninger og skriftradisjonen kan tyde på at ei sammensetningsfuge med <i>-e-</i> er vanlig i denne navnegruppa med <i>Putt-</i> som forledd. Kartverket vedtar skrivemåten <i>Puttetjern</i> , med støtte i skriftradisjon og tilråing.</p>			

492998	Puttekollen Valdreshornet	Berg	Puttekollen (hovednavn) Valdreshornet (undernavn)
<p>Uttaleopplysninger: <i>putˈtəkøllˈn</i>, med merknaden at <i>valˈlærʃhōrˈnə</i> (<i>Valdreshornet</i>) er et anna navn på samme fjellet, i 1946 i herredsregistret. Anette Hougsrud: «Jeg har tatt for meg de navn jeg kjenner og som ligger i Begnadalen. ... Dialekt i Begnadalen er «køllen».»</p> <p>Skrifttradisjon: <i>Valdreshornet</i> i 1918, 1920 og 1929 og <i>Puttek</i>^l i 1931, 1935, 1958 og 1962, alle i gradteigskart, <i>Puttek</i>^l (<i>Kl: kolle</i>) i 1952 og 1960, <i>Puttekollen</i> i 1975, 1993, 1999 og 2008, alle i Norge 1:50 000, og <i>Tp. Puttekollen</i>, om trekantpunktet i Sør-Aurdal på 508,86 m, og <i>Valdreshornet</i>, plassert på toppen i Ringerike på 494 m, begge i 1973 i Økonomisk kartverk. Kalt både <i>Puttekollen</i>, av <i>putt</i>, dam eller lite tjern, og <i>Valdreshornet</i>, av <i>horn</i>, horn på dyr, et sammenlikningsnavn brukt om spisse fjelltopper (Norsk stadnamnleksikon, s. 224). Anette Hougsrud: «Jeg har tatt for meg de navn jeg kjenner og som ligger i Begnadalen. ... En karakteristisk bergtopp over Putten fikk selvfølgelig navnet Puttekøllen.»</p> <p>Tilråing: Språkrådet: «[...] Både Puttekollen og Valdreshornet er greie skrivemåter. Kartverket må vurdere hvordan de skal føres i SSR (hovednavn/undernavn).»</p> <p>Vurdering: Ligger i Sør-Aurdal. Begge navna gir inntrykk av å ha vært i bruk i lang tid. Det er noe overvekt av bruk av <i>Puttekollen</i>, og dette navnet har ei tydelig lokal, nedarva forankring. Dersom uttalen <i>/-ho:rn-/</i> er rett, framfor venta <i>/-hønn-/</i>, eller liknende, etter nedarva uttalemønster, kan <i>Valdreshornet</i> virke som et noe yngre navn. Det er vel ikke utenkelig at navnet har kommet til fra reisende som passerer kollen på veg inn til Valdres. Kartverket vedtar skrivemåtene <i>Puttekollen</i> og <i>Valdreshornet</i>, begge med støtte i uttaleopplysninger, skrifttradisjon og tilråing. Vi fører <i>Puttekollen</i> som hovednavn og <i>Valdreshornet</i> som undernavn.</p>			
828482	Putteåsen	Ås	Putteåsen
<p>Uttaleopplysninger: Jf. stedsnr. 250993 over.</p> <p>Skrifttradisjon: <i>Putteåsen</i> i 1973 i Økonomisk kartverk.</p> <p>Tilråing: Språkrådet: «[...] Skrivemåten Putteåsen er uproblematisk og kan tilrås.»</p> <p>Vurdering: Ligger i Sør-Aurdal. Kartverket vedtar skrivemåten <i>Putteåsen</i>, med støtte i skrifttradisjon og tilråing.</p>			
879885	Puttevika	Vik	Puttevika
<p>Uttaleopplysninger: Jf. stedsnr. 250993 over.</p> <p>Skrifttradisjon: <i>Puttevika</i> i 1973 i Økonomisk kartverk.</p> <p>Høringssvar: Ringerike kommune: «Kommunen har ikke funnet noe dokumentasjon for bruken av skrivemåten <i>Putten</i>, <i>Puttetjern</i>, <i>Puttevika</i> eller <i>Puttesetra</i> i Ringerike.»</p> <p>Tilråing: Språkrådet: «Skrivemåten Puttevika er uproblematisk og kan tilrås.»</p> <p>Vurdering: Kartverket vedtar skrivemåten <i>Puttevika</i>, med støtte i skrifttradisjon og tilråing.</p>			

492960	Pettvatnet	Tjern	Pettvatnet
<p><u>Uttaleopplysninger:</u> «Det [...] gl. [Matr.] No. 197 kaldes Pedevandet» i 1838 i matrikkel, <i>pé'ttvattne</i> i 1924 i Norske innsjønamn og <i>pett'vat'nə</i> i 1946 i herredsregistret. Anette Hougsrud: «Jeg har tatt for meg de navn jeg kjenner og som ligger i Begnadalen. [...] Uttalen er med lang «e», altså en «t»».</p> <p><u>Skrifttradisjon:</u> <i>Pitvandet</i> i 1722 i skjøte, ifølge Valdres bygdebok, bd. 1c, s. 388, <i>Pedevandet</i> i 1723, <i>Petvand</i> i 1735 i skifte, ifølge Valdres-soga, bd. 1, s. 182, <i>Petvand</i> i 1827 i originalkart, <i>Haugsrud med Pedevandet</i>, om gard 73, i 1838 i matrikkel, «Haugsrud med Petvandet og Øivandet», om samme gard, i 1888 i matrikkel, <i>Haugsrud med Petvandet og Øivandet</i>, om samme gard, i 1904 i matrikkel, <i>Puttev^t</i> i 1918, 1920 og 1929, <i>Pettv^t</i> i 1931 og 1935 og <i>Puttvⁿ</i> i 1958 og 1962, alle i gradteigskart, <i>Haugsrud m/ Petvannet og Øivannet</i>, om gard 73, i 1950 i matrikkelutkast, <i>Pettv^t (vⁿ: vann, vatn)</i> i 1952 og 1960 og <i>Pettvatnet</i> i 1975, 1993, 1999 og 2008, alle i Norge 1:50 000, og <i>Pettvatnet</i> i 1973 i Økonomisk kartverk. Lite smalt og avlangt vatn. Navnet kan være sammensatt med et dialektord <i>pett</i>, penis. Forma på vatnet gjør ei slik tyding ikke urimelig. Halstein Heiene: «Skal være Pet-vatnet. Pet kommer av «peto», små fisk». Anette Hougsrud: «Jeg har tatt for meg de navn jeg kjenner og som ligger i Begnadalen. [...] «pet» mener jeg betyr liten fisk.»</p> <p><u>Tilråing:</u> Språkrådet: «[...] Vi tilrår skrivemåten Pettvatnet i samsvar med uttaleopplysningene [med kort e; høringssvaret fra Anette Hougsrud har kommet etter tilråinga – Kartverkets merknad].»</p> <p><u>Vurdering:</u> Ligger i Sør-Aurdal. Ifølge et hørings svar skal uttalen være med lang e, mens to eldre uttaleinnsamlinger oppgir kort e i uttalen. Kartverket har vært i kontakt med lokale innbyggere, og også fått oppgitt uttalen med kort e. Tolkninga av navnet er usikker, men det er grunn til å regne med at forleddet er ordet omtalt som <i>pit</i> i Norsk Ordbok, liten tynn ting, liten tynn kjepp, eller penis. Et slikt ord ville en her vente at har fått forma <i>pett</i>, på samme måte som <i>vett</i> av <i>vit</i>. Det har også blitt foreslått at forleddet i navnet skal være <i>pita</i>, beslekta med <i>pit</i>, om bitte liten fisk, nevnt i Norsk Ordbog av Hans Ross fra 1895. Denne ordboka har forma <i>pétu</i> (med lukka e) nevnt fra Hallingdal, normert som <i>pite</i> i Norsk Ordbok, med betydning liten tynn ting, lite skjørt eller liten fisk, kjøpe eller «pæte». Ordet har blitt heimfesta blant anna til Sør-Aurdal, i forma <i>peto</i>. <i>Pita/pite/peto</i> må forstås som et jamvektord, og en ville derfor vente uttalen <i>Petovatnet</i>, ikke <i>Petvatnet</i>, dersom dette var opphavet, på samme måte som <i>Gutubråtån</i> av <i>gutu/gate</i>, ikke <i>*Gutbråtån</i>. Kartverket vedtar skrivemåten <i>Pettvatnet</i>, med støtte i uttaleopplysninger, skrifttradisjon og tilråing.</p>			
735984	Pettvasspullen	Tjern	Pettvasspullen
<p><u>Uttaleopplysninger:</u> Jf. stedsnr. 492960 over.</p> <p><u>Skrifttradisjon:</u> <i>Pettvasspullen</i> i 1973 i Økonomisk kartverk og <i>Pettvasspullen</i> i 1975, 1993, 1999 og 2008 i Norge 1:50 000.</p> <p><u>Tilråing:</u> Språkrådet: «[...] Vi tilrår skrivemåten Pettvasspullen, jf. [stedsnr. 492960 – Kartverkets merknad].»</p> <p><u>Vurdering:</u> Jf. vurderinga ved stedsnr. 492960 over. Ligger i Sør-Aurdal. Kartverket vedtar skrivemåten <i>Pettvasspullen</i>, med støtte i skrifttradisjon og tilråing.</p>			

674995	<i>Puttesetra</i> <i>Pettsetra</i> <i>Puttesætra</i>	Seter	<i>Puttesetra</i>
<p><u>Uttaleopplysninger:</u> <i>put`tasē`tra</i> i 1946 i herredsregistret og "<i>puttæsæ:tra</i> i 1946 hos Margit Harsson.</p> <p><u>Skrifttradisjon:</u> <i>Putte S:</i> i 1827 og <i>Putte S.</i> i 1879 i originalkart, <i>Putte S^f</i> (<i>S^f: Sæter</i>) i 1856, 1907 og 1919 amtskart, <i>Puttes^f</i> i 1918, 1920, 1929 og 1931 og <i>Puttes^f Tk</i> i 1958 og 1962, alle i gradeigskart, <i>Putteseter</i> i 1973 i Økonomisk kartverk og <i>Pettsætra</i> i 1975 og 1993, <i>Pettsætra</i> i 1999 og <i>Puttseter</i> i 2008, alle i Norge 1:50 000. Kanskje setra til Putten.</p> <p><u>Høringssvar:</u> Ringerike kommune: «Kommunen har ikke funnet noe dokumentasjon for bruken av skrivemåten <i>Putten</i>, <i>Puttetjern</i>, <i>Puttevika</i> eller <i>Puttesetra</i> i Ringerike.»</p> <p><u>Tilråing:</u> Språkrådet: «[...] Vil tilrår skrivemåten Puttesetra i samsvar med uttaleopplysningene (-<i>setra</i> i samsvar med tidligere vedtak).»</p> <p><u>Vurdering:</u> Både uttaleopplysninger og en tydelig skrifttradisjon viser at <i>Puttesetra</i> må være det rette navnet, framfor <i>Pettsetra</i>. Nedarva uttale kan tilsi -<i>sætra</i> som skrivemåte, men det har tidligere blitt gjort vedtak om -<i>setra</i> i Ringerike. Kartverket vedtar skrivemåten <i>Puttesetra</i>, med støtte i uttaleopplysninger, skrifttradisjon og tilråing.</p>			
635867	<i>Seterlia</i>	Li	<i>Seterlia</i>
<p><u>Uttaleopplysninger:</u> Jf. stedsnr. 674995 over.</p> <p><u>Skrifttradisjon:</u> <i>Seterlia</i> i 1973 i Økonomisk kartverk.</p> <p><u>Vurdering:</u> Jf. vurderinga ved stedsnr. 674995 over. Kartverket vedtar skrivemåten <i>Seterlia</i>, med støtte i skrifttradisjon.</p>			

Stedsnr.	Navn	Objekt	Vedtak
612367	<i>Rindeelva</i> <i>Rinda</i>	Bekk	<i>Rindeelva</i>
<p><u>Uttaleopplysninger:</u> <i>rinn`eř`va</i> i 1946 i herredsregistret og <i>Rin`na</i> i 1957 i Ådal (1814-1957), s. 24.</p> <p><u>Skrifttradisjon:</u> <i>Rinde Elv</i> i 1826, og videreført i 1879, i originalkart, <i>Rinde E.</i> i 1856, 1907 og 1919 i amtskart, <i>Rindeelven</i> i 1908, 1915, 1920 og 1950 i rektangelkart, <i>Rindeelva</i> i 1918, 1920, 1929, 1931, 1935, 1953, 1958 og 1962 i gradteigskart, <i>Rindeelva</i> i 1952, <i>Rinneelva</i> i 1970 og <i>Rindeelva</i> i 1987, 1993, 2002 og 2008, alle i Norge 1:50 000, <i>Rinda</i> i 1957 i Ådal (1814-1957), s. 24 og <i>Rindeelva</i> i 1968 i Økonomisk kartverk. Norske elvenavne har om blant anna «R i n d e l v e n», som «Faller ud i Spirillen strax søndenfor Buttingsrud i Aadalen», «<i>R i n d</i> eller <i>R i n d a</i>. [...] – Navnet kan mulig være beslægtet med <i>Rind f. og Rinde m., Jordryg, Bjergryg, især en opadgaaende Forhøining mellem to Bækkeløb i en Bjergside (Aasen); isaafald i Betydning beslæktet med Rima.</i>» Elva renner i nærheta av bruket Rinda.</p> <p><u>Høringssvar:</u> Ringerike kommune: «[...] Kommunen har ikke funnet noe dokumentasjon utover dette i bruken av <i>Rinda /Rinde/Rinna</i>. [...]»</p> <p><u>Tilråing:</u> Språkrådet: «[...] Både Rinda og Rindeelva er greie skrivemåter og kan tilrås.»</p> <p><u>Vurdering:</u> Det er gode grunner til å anta at det er elvenavnet som opprinnelig har hatt navnet <i>Rinda</i> i usammensatt form, og dette støttes delvis av uttalen og skrivemåten i boka Ådal. Uttalen med enstavningstone i denne boka er derimot noe uventa dersom dette er ei nedarva navneform, og den stemmer ikke overens med uttalen av <i>Rinda</i> som bruksnavn. Andre uttaleopplysninger og ei enerådende skrifttradisjon ellers viser at ei sammensatt form <i>Rindeelva</i> er godt innarbeida. Uttalen av navnet kunne tilsa <i>Rindelva</i> som skrivemåte, men uttaleopplysninger ved andre navn i denne navnegruppa og en enerådende skrifttradisjon peker mot en skrivemåte med -e- som sammensetningsfuge. Det foreslåtte opphavet tilsier sammen med en sterk skrifttradisjon en skrivemåte med <i>nd</i>, framfor <i>nn</i>. Kartverket vedtar skrivemåten <i>Rindeelva</i>, med støtte i uttaleopplysninger, skrifttradisjon og tilråing.</p>			
271746	<i>Elvesvingen</i>	Elvesving	<i>Elvesvingen</i>
<p><u>Uttaleopplysninger:</u> Jf. stedsnr. 612367 over.</p> <p><u>Skrifttradisjon:</u> <i>Elvesvingen</i> i 1968 i Økonomisk kartverk.</p> <p><u>Vurdering:</u> Kartverket vedtar skrivemåten <i>Elvesvingen</i>, med støtte i skrifttradisjon.</p>			
939694	<i>Rindefossen</i>	Foss	<i>Rindefossen</i>
<p><u>Uttaleopplysninger:</u> Jf. stedsnr. 734379 under.</p> <p><u>Skrifttradisjon:</u> <i>Rindefossen</i> i 1968 i Økonomisk kartverk.</p> <p><u>Høringssvar:</u> Ringerike kommune: «[...] Kommunen har ikke funnet noe dokumentasjon utover dette i bruken av <i>Rinda /Rinde /Rinna</i>. [...]»</p> <p><u>Tilråing:</u> Språkrådet: «Vil tilrår skrivemåten Rindefossen, jf. [stednr. 612367 – Kartverkets merknad].»</p> <p><u>Vurdering:</u> Kartverket vedtar skrivemåten <i>Rindefossen</i>, med støtte i skrifttradisjon og tilråing.</p>			

514691	<i>Rindeløken</i> <i>Rindetjern</i>	Tjern	<i>Rindeløken</i>
<p><u>Uttaleopplysninger:</u> Jf. stedsnr. 734379 under.</p> <p><u>Skrifttradisjon:</u> <i>Rinde Kj.</i> i 1826, og videreført i 1879 i originalkart, <i>Rindelöken</i> i 1968 i førsteutgava av Økonomisk kartverk og <i>Rindeløken</i> i markslagkartet i samme kartserie.</p> <p><u>Høringssvar:</u> Ringerike kommune: «[...] Kommunen har ikke funnet noe dokumentasjon utover dette i bruken av <i>Rinda /Rinde /Rinna . [...]</i>»</p> <p><u>Tilråing:</u> Språkrådet: «[...] Når det gjelder de to første navnene [det vil si <i>Rindeløken</i> og en historisk skrivemåte <i>Rindeløken</i> – Kartverkets merknad], tilrår vi skrivemåten Rindeløken i samsvar med rettskrivningen. For etterleddet i det tredje navnet [det vil si <i>Rindetjern</i> – Kartverkets merknad] bør Kartverket vedta en skrivemåte i samsvar med normeringstradisjonen for tilsvarende navn i området.»</p> <p><u>Vurdering:</u> <i>Rindetjern</i> benyttes i et par kart på 1800-tallet, men vi har ikke opplysninger som tyder på at dette navnet er i bruk. Kartverket vedtar skrivemåten <i>Rindeløken</i> , med støtte i skrifttradisjon og tilråing.</p>			
734379	<i>Rinda</i> <i>Rinna</i> <i>Fjordglimt</i> <i>Rindehagan</i>	Bruk 285/3	<i>Rinda</i> (hovednavn) <i>Fjordglimt</i> (undernavn)
<p><u>Uttaleopplysninger:</u> <i>rin`na</i> i 1946 i herredsregistret.</p> <p><u>Skrifttradisjon:</u> <i>Rinden</i> i 1826, og retta fra <i>Rinden</i> til <i>Rindehagan</i> i 1879, i originalkart, <i>Rinden</i> i 1856, 1907 og 1919 i amtskart, <i>Rinda</i> i 1918, 1920, 1929, 1931, 1935, 1953, 1958 og 1962 i gradteigskart, <i>Rinda</i> i 1920 i rektangelkart, <i>Rinda</i> i 1946, <i>Rinda</i> i 1952, 1987, 1993 og 2002 og <i>Rinna</i> i 2008, alle i Norge 1:50 000, <i>Rinna</i> i 1968 i Økonomisk kartverk og <i>FJORDGLIMT</i> i dagens matrikkel. Kanskje av <i>rinde</i> , berg- eller jordrygg.</p> <p><u>Høringssvar:</u> Ringerike kommune: «[...] Kommunen har ikke funnet noe dokumentasjon utover dette i bruken av <i>Rinda /Rinde /Rinna . [...]</i>»</p> <p><u>Tilråing:</u> Språkrådet: «[...] Ut fra herredsregisteret tilrår vi Rindehagan, men <i>Rinda</i> og <i>Fjordglimt</i> er også greie skrivemåter.»</p> <p><u>Vurdering:</u> Jf. vurderinga ved stedsnr. 612367 over. <i>Rindehagan</i> er en plass lenger sør (se tidligere plass under). <i>Fjordglimt</i> ser ut til å være et nytt navn gitt ved skylddeling i 1953. Kartverket vedtar skrivemåtene <i>Rinda</i> , med støtte i uttaleopplysninger, skrifttradisjon og tilråing, og <i>Fjordglimt</i> , med støtte i skrifttradisjon og tilråing. Vi fører <i>Rinda</i> som hovednavn og <i>Fjordglimt</i> som undernavn.</p>			

	<i>Rindehagan</i> <i>Rindehagen</i>	Tidligere plass	<i>Rindehagan</i>
<p><u>Uttaleopplysninger:</u> <i>rin`nahā`gan</i> i 1946 i herredsregistret og <i>`rinnaha:gan</i> i 1953 hos Alv Muri.</p> <p><u>Skrifttradisjon:</u> <i>Rindehagan</i> i 1918, 1920, 1929, 1931, 1935, 1953, 1958 og 1962 i gradteigskart, <i>Rindehagen</i> i 1920 i rektangelkart og <i>Rindehagan</i> i 1952 Norge 1:50 000. Plass i 1875. Av bruksnavnet <i>Rinda</i>.</p> <p><u>Tilråing:</u> Språkrådet om stedsnr. 734379 over: «[...] Ut fra herredsregisteret tilrår vi Rindehagan, [...]»</p> <p><u>Vurdering:</u> I punkt 3.2 i de utfyllende reglene om skrivemåten av norske stedsnavn åpnes det for at rotvokalen og den trykklette vokalen i andrestavinga kan skrives i samsvar med dialektuttalen i områder med jamvektsformer. Det er en sterk normeringstradisjon for <i>-haga-</i> ellers i kommunen. Kartverket vedtar skrivemåten <i>Rindehagan</i>, med støtte i uttaleopplysninger, skrifttradisjon og tilråing.</p>			
431389	<i>Østre Rindesetertjern</i> <i>Østre Rindsætertjernet</i> <i>Østre Rinnesetertjern</i> <i>Østre Rindestertjern</i> <i>Østre Rindsstertjern</i>	Tjern	<i>Østre Rindesetertjern</i>
<p><u>Uttaleopplysninger:</u> Jf. stedsnr. 734379 over. Tilsvarende navn i Ådalen har uttalene <i>-sætər-</i> i 1942, <i>-sētər-/sē'tər-/sētər-</i> i 1946 i herredsregistret og <i>-sæ:tər-/sætə(d)-</i> i 1989 og <i>-sæ:tər-</i> 1991 hos Margit Harsson.</p> <p><u>Skrifttradisjon:</u> <i>östre Rinnesetertjern</i> i 1968 i førsteutgava av Økonomisk kartverk og <i>østre Rinnesetertjern</i> i markslagkartet i samme kartserie og <i>ö Rindesætertj[†]</i> (ö: <i>östre</i> og <i>tj</i>, <i>tj[†]</i>: <i>tjern</i>, <i>tjernet</i>) i 1987 og 1993, <i>Østre Rindsætertjernet</i> i 2002 og <i>Østre Rindsstertjern</i> i 2008, alle i Norge 1:50 000.</p> <p><u>Høringsvar:</u> Ringerike kommune: «[...] Kommunen har ikke funnet noe dokumentasjon utover dette i bruken av <i>Rinda /Rinde/Rinna</i>. [...]»</p> <p><u>Tilråing:</u> Språkrådet: «Vi tilrår skrivemåten Østre Rindesetertjern.»</p> <p><u>Vurdering:</u> Jf. vurderinga ved stedsnr. 612367 over. Skrifttradisjonen og navnet <i>Vestre Rindesetertjern</i> like ved gjør det klart at <i>-seter-</i> er et ledd i navnet. Uttaletradisjonen i bygda kan tilsi <i>-sæter-</i> som skrivemåte, men det har tidligere blitt gjort vedtak om <i>-seter-</i> i kommunen. Tilsvarende navn i bygda har uttalen <i>/-çænn/</i>, som viser at ubestemt form er alminnelig her for dette etterleddet. Kartverket vedtar skrivemåten <i>Østre Rindesetertjern</i>, med støtte i tilråing.</p>			

491380	<i>Vestre Rindesetertjern</i>	Tjern	<i>Vestre Rindesetertjern</i>
<p><u>Uttaleopplysninger:</u> Jf. stedsnr. 734379 over.</p> <p><u>Skrifttradisjon:</u> <i>vestre Rinnesetertjern</i> i 1968 i Økonomisk kartverk og <i>Rinnesætertj^t</i> (<i>tj, tj^t: tjern, tjernet</i>) i 1970, <i>v Rindesætertj^t</i> (<i>v: vestre og tj, tj^t: tjern, tjernet</i>) i 1987 og 1993, <i>Vestre Rindsætertjernet</i> i 2002 og <i>Vestre Rindsstertjern</i> i 2008, alle i Norge 1:50 000.</p> <p><u>Høringssvar:</u> Ringerike kommune: «[...] Kommunen har ikke funnet noe dokumentasjon utover dette i bruken av <i>Rinda /Rinde/Rinna</i> . [...]»</p> <p><u>Tilråing:</u> Språkrådet: «Skrivemåten Vestre Rindesetertjern er grei og kan tilrås.»</p> <p><u>Vurdering:</u> Jf. vurderingene ved stedsnr. 612367 og 431389 over. Kartverket vedtar skrivemåten <i>Vestre Rindesetertjern</i> , med støtte i tilråing.</p>			
693784	<i>Rindeseterhaugen</i>	Haug	<i>Rindeseterhaugen</i>
<p><u>Uttaleopplysninger:</u> Jf. stedsnr. 734379 over.</p> <p><u>Skrifttradisjon:</u> <i>Rinneseterhaugen</i> i 1968 i Økonomisk kartverk.</p> <p><u>Høringssvar:</u> Ringerike kommune: «[...] Kommunen har ikke funnet noe dokumentasjon utover dette i bruken av <i>Rinda /Rinde/Rinna</i> . [...]»</p> <p><u>Tilråing:</u> Språkrådet: «Skrivemåten Rindeseterhaugen er grei og kan tilrås.»</p> <p><u>Vurdering:</u> Jf. vurderinga ved stedsnr. 612367 over. Kartverket vedtar skrivemåten <i>Rindeseterhaugen</i> , med støtte i tilråing.</p>			
271679	<i>Rindebråtaputten</i>	Tjern	<i>Rindebråtaputten</i>
<p><u>Uttaleopplysninger:</u> Jf. stedsnr. 734379 over.</p> <p><u>Skrifttradisjon:</u> <i>Rindebråtaputten</i> i 1968 i Økonomisk kartverk.</p> <p><u>Høringssvar:</u> Ringerike kommune: «[...] Kommunen har ikke funnet noe dokumentasjon utover dette i bruken av <i>Rinda /Rinde/Rinna</i> . [...]»</p> <p><u>Tilråing:</u> Språkrådet: «Her bør skrivemåten bli <i>Rindebråtaputten</i> eller <i>Rindebråteputten</i> i samsvar med normeringstradisjonen for tilsvarende navn i området.»</p> <p><u>Vurdering:</u> I punkt 3.2 i de utfyllende reglene om skrivemåten av norske stedsnavn åpnes det for at rotvokalen og den trykklette vokalen i andrestavinga kan skrives i samsvar med dialektuttalen i områder med jamvektsformer. Tilsvarende navn i det tidligere herredet Ådalen har uttalene <i>brå`ån</i> og <i>brå`tån</i> i 1946 i herredsregistret, <i>-brå:tån</i> og <i>-brå:tan</i> i 1953 hos Alv Muri og <i>-brå:tan</i> i 1989 hos Margit Harsson. Margit Harsson har også uttalen <i>-brå:tå-</i> fra dette området i 1989. Språkrådet skriver at skrivemåten bør samsvare med normeringstradisjonen for tilsvarende navn i området. Det er normeringstradisjon i skrift for både <i>-bråtå-</i> og <i>-bråta-</i> i kommunen, begge brukt her i Ådalen, men fordelinga ser ut til å følge tidligere kartbladskiller framfor bygde- og dialektgrenser. Begge uttalene er registrert i nyere uttalesamlinger fra området. Eldre uttalesamlinger viser at <i>/brå:tån/</i> har lengst tradisjon i målet på stedet. Kartverket vedtar skrivemåten <i>Rindebråtaputten</i> her i Ådalen.</p>			

552376	<i>Rindebråtahøgda</i>	Høgd	<i>Rindebråtahøgda</i>
<p><u>Uttaleopplysninger:</u> Jf. stedsnr. 734379 over.</p> <p><u>Skrifttradisjon:</u> <i>Rindebråtahøgda</i> i 1968 i førsteutgava av Økonomisk kartverk og <i>Rindebråtahøgda</i> i markslagkartet i samme kartserie og <i>Rindebråtahøgda</i> i 1987 og 1993 og <i>Rindebråtahøgda</i> i 2002 og 2008, alle i Norge 1:50 000.</p> <p><u>Høringssvar:</u> Ringerike kommune: «[...] Kommunen har ikke funnet noe dokumentasjon utover dette i bruken av <i>Rinda /Rinde/Rinna</i>. [...]»</p> <p><u>Tilråing:</u> Språkrådet: «Her bør skrivemåten bli <i>Rindebråtahøgda</i> eller <i>Rindebråtehøgda</i> i samsvar med normeringstradisjonen for tilsvarende navn i området.»</p> <p><u>Vurdering:</u> I punkt 3.2 i de utfyllende reglene om skrivemåten av norske stedsnavn åpnes det for at rotvokalen og den trykklette vokalen i andrestavinga kan skrives i samsvar med dialektuttalen i områder med jamvektsformer. Tilsvarende navn i det tidligere herredet Ådalen har uttalene <i>brã`tån</i> og <i>brå`tån</i> i 1946 i herredsregistret, <i>-brå:tån</i> og <i>-brå:tan</i> i 1953 hos Alv Muri og <i>-brå:tan</i> i 1989 hos Margit Harsson. Margit Harsson har også uttalen <i>-brå:tå-</i> fra dette området i 1989. Språkrådet skriver at skrivemåten bør samsvare med normeringstradisjonen for tilsvarende navn i området. I skrift er det normeringstradisjon for både <i>-bråtå-</i> og <i>-bråta-</i> i kommunen, begge brukt her i Ådalen, men fordelinga opptrer i dag noe tilfeldig ved å følge tidligere kartbladskiller framfor bygde- og dialektgrenser. Begge uttalene er registrert i nyere uttalesamlinger fra området. Eldre uttalesamlinger viser at <i>/brå:tån/</i> har lengst tradisjon i målet på stedet. Kartverket vedtar skrivemåten <i>Rindebråtahøgda</i> her i Ådalen.</p>			
511742	<i>Lomtjernmyrene</i> <i>Rindemyr</i>	Myr	(Utgår fra navnesaka)
<p><u>Uttaleopplysninger:</u> Jf. stedsnr. 734379 over.</p> <p><u>Skrifttradisjon:</u> <i>Rinde Myr</i> i 1826, og videreført i 1879, i originalkart og <i>Lomtjernmyrene</i> i 1968 i Økonomisk kartverk.</p> <p><u>Høringssvar:</u> Ringerike kommune: «[...] Kommunen har ikke funnet noe dokumentasjon utover dette i bruken av <i>Rinda /Rinde /Rinna</i>. [...]»</p> <p><u>Tilråing:</u> Språkrådet: «[...] Er dette navn på en enkelt myr, eller et samlenavn på flere av myrene i området? Det er avgjørende for om navnet skal ha entalls- eller flertallsform.»</p> <p><u>Vurdering:</u> Saka gjelder ikke skrivemåten av <i>Lomtjernmyrene</i>. Navnet <i>Rindemyr</i> benyttes i et par kart på 1800-tallet, men vi har ikke opplysninger som tyder på at det navnet er i bruk. Navna utgår fra navnesaka.</p>			

Stedsnr.	Navn	Objekt	Vedtak
65524	Sessrud Sesrud Sesserud	Gard 175	Sessrud

Uttaleopplysninger: *sé'ssrú* i 1909 i Norske Gaardnavne, *şess'ŗū* i 1942 i herredsregistret og [*'sæsru*] i 1953 i seddelarkivet i Avdeling for namnegransking på Institutt for nordistikk og litteraturvitenskap ved Universitetet i Oslo, ifølge Leksikon over norske rud-namn frå mellomalderen.

Skrifttradisjon: *Seßrud* omkring 1664 i manntall, *Serdsrud* i 1723 i matrikkel, *Sedsrud* s. 60, *Sessrud* s. 128 og *Setzrud* s. 207, alle i 1743, ifølge Norge i 1743, bd. 3, *Sesserud* i 1826 i originalkart, *Sersrud (Sigridsrud)* i 1843 i matrikkel, *Sersrud* i 1856, 1907 og 1919 i amtskart, *Sesserud* i 1872, 1880, 1918, 1939 og 1940 i rektangelkart, *Sesrud* i 1887 i matrikkel, *Sesrud* i 1905 i matrikkel, *Sesrud* i 1919, 1946, 1958 og 1964 i gradteigskart, *Sesrud* i 1909 i Norske Gaardnavne, *Sesrud* i 1950 i matrikkelutkast, *Sesrud* i 1952, *Sessrud* i 1969, 1986, 1991, 1993, 2001 og *Sesserud* i 2007, alle disse i Norge 1:50 000, og *Sesserud* i 1966 i Økonomisk kartverk. Kanskje av norrønt mannsnavn *Serkr* og *ruð*, nyrødning, ifølge Norske Gaardnavne, bd. 5, s. 56, og Leksikon over norske rud-namn frå mellomalderen, s. 629. *Sedsrudaasen* på s. 60 og *Sessrudaasen* på s. 128 nevnes i 1743, begge ifølge Norge i 1743, bd. 3.

Høringssvar: Ringerike kommune: «Vi viser til innkomne klager [gjengitt her under – Kartverkets merknad], og dokumentasjonen som det er vist til [gjengitt ved stedsnr. 1074991 under – Kartverkets merknad]. [...]» Line Tandberg, grunneier av bruk 175/1, styreleder i Sesserud gårdsvei og styreleder i Sesserud skogsbilvei: «[...] Navnet Sesserud vært benyttet gjennom generasjoner. Alle navn i tilknytning til gårdene, skogen og veiene har navnet Sesserud. Vi ønsker at navnet skal være Sesserudveien og ikke Sessrudveien.» Odd Orvar Fremgaard, grunneier av bruk 175/2 og 175/3: «Gårdsnavn og personer som stammer fra Sesserud Nordre gnr./bnr. 175/1 og Sesserud Søndre gnr./bnr 175/2, 2, blir skrevet som «Sesserud. Vedlagt ligger utskrift fra: -folketellingen gjort i 1910, der kommer det fram at skrivemåten er «Sesserud» både på gårdsbruk og personer -Norsk gårdbruk Buskerud fylke 1 Hole-Modum-Ringerike Redaktør Svein Knut Granum 1990, der er skrivemåten «Sesserud både i 1948 og 1990. -Yr.no der data er hentet fra kartverket, er det skrevet Sesserud. Oppgjennom tidendene så har det blitt skrevet «Sesserud, og da blir det mer riktig at det fortsatt blir skrevet «Sesserud», håper at Sesserudveien kan bli utfallet på adressenavnet.»

Tilråing: Språkrådet: «[...] Ingen av de tre skrivemåtene viser navnets opphav tydeligere enn de andre, og det er ingen entydig skrifttradisjon for noen av dem. Vi tilrår derfor skrivemåten **Sessrud** i samsvar med uttaleopplysningene.»

Vurdering: Lokalt er det ønske om skrivemåten *Sesserud*. Denne skrivemåten står noe fjernere fra nedarva uttale enn skrivemåtene *Sessrud* og *Sesrud*. Ordet *sesse*, med betydning å plassere, ta sete eller sette seg, ville ventelig gitt en uttale med tostavingstone dersom dette var opphavet. Eldre skrivemåter støtter heller ikke denne tolkninga. Skrivemåten med binde-e har også en noe svak skrifttradisjon i offentlig bruk. Særlig i stedsnavn med *-rud* som etterledd er det en sterk tradisjon for skrivemåter uten *-e-* foran */-r-/* der uttalen har enstavingstone, men skrivemåter med *-e-* foran */-r-/* der uttalen har tostavingstone. Dette faller også gjerne naturlig som leseuttale i austlandske mål. Navnet her har nedarva tonelag som *Kroksrud*, *Tronrud*, *Blikrud* og *Jonsrud*, altså uten *-e-*, ikke som *Tangerud*, *Pukerud*, *Flaskerud* eller *Narverud*. Skrivemåtene *Sessrud* og *Sesrud* står nærmere nedarva uttale, eldre skrivemåter og foreslåtte tolkninger. Begge skrivemåtene kan gi uttale med kort *e*. Skrivemåten *Sesrud* har den sterkeste skrifttradisjonen av de to, og er også enerådende i matrikler for de underliggende bruka (se følgende oppføringer), inkludert dagens matrikkel. Som støtte for skrivemåten *Sesrud* bør nevnes det som også tas opp under

vurderinga for *Krakstad* over, at det er en sterk skrifttradisjon for enkeltskriving av konsonant mellom kort vokal og ulik konsonant i gardsnavn i ubestemt form, også i navn med forledd som opprinnelig ender med flere konsonanter, jf. skrivemåter som *Tranby*, *Røsby*, *Tanberg* og *Drolshamar*. Et tydelig unntak er der forleddet fortsatt er et ord etter dagens rettskriving, som for eksempel i navnet *Oppsal*. Et argument mot skrivemåten *Sesrud* er at forleddet kan forbindes med ordet *ses*, *sees*, og dermed gi en uttale med lang e. Ei mulighet som ikke har blitt nevnt er at navnet kan tolkes som sammensatt av norrønt *sess*, i dagens rettskriving *sess*, med betydning sitteplass (som stol, benk, stein eller helle) eller bak/ende, og norrønt *ruð*, rydning. Tolkninga kan passe godt for denne garden, enten ved at rydninga har blitt oppfatta som å ligge oppe på et sete, mellom brattere partier over og under gardstunet, eller at garden ligger i enden av bygda Lunder og bak mot utmarka, eller i «setekroken» mellom Lunder og Norderhov. I 1843 har navnet blitt skrevet *Sigridsrud* i parentes, som om navnet historisk var sammensatt med det norrøne kvinnenavnet *Sigríðr*, men det er ikke kjent dokumentasjon som støtter dette opphavet. Det kan tenkes som en språklig mulighet at dette navnet i skrift kunne gitt *Serdsrud/Sersrud/Sesrud/Sessrud/Sesserud*, men tonelaget er med denne tolkninga uventa. Fordi opphavet er usikkert, med flere mulige tolkninger, bør det legges større vekt på uttalen. Skrivemåten *Sessrud* har støtte i både nedarva uttale og mulig rettskriving, jf. det som blei nevnt med *Oppsal* som eksempel. Kartverket vedtar skrivemåten *Sessrud*, med støtte i uttaleopplysninger og tilråing. *Sessrudåsen* virker helst brukt som en fellesbetegnelse for åsområdet på garden heller enn en spesifikk åstopp. Vi antar at navnet ikke er av særskilt offentlig interesse og at det dermed ikke trenger å innføres i Sentralt stedsnavnregister.

Nordre Sesrud

Bruk 175/1

Nordre Sessrud

Uttaleopplysninger: Jf. stedsnr. 65524 over. Tilsvarende navn i bygda har uttalene *nørrå* i 1942 og *nør`rå*, tre steder, og *nør`rå*, to steder (gjengitt som *`nødrå* og *`nørrå* hos Margit Harsson), i 1946 i herredsregistret og *`no:ra*, tre steder, og *`no:dra*, tre steder, i 1988, *`nø:ra* i 1989 og *`nø:rrå* i 1991 hos Margit Harsson.

Skrifttradisjon: *Sersrud nordre* i 1843 i matrikkel, *Sesrud nordre* i 1887 i matrikkel, *Sesrud nordre* i 1905 i matrikkel, *Sesrud nordre* i 1950 i matrikelutkast og *SESRUD NORDRE* i dagens matrikkel.

Høringssvar: Ringerike kommune: «Vi viser til innkomne klager [gjengitt ved stedsnr. 65524 over – Kartverkets merknad], og dokumentasjonen som det er vist til [gjengitt ved stedsnr. 1074991 under – Kartverkets merknad]. Fremgaard sin fremlagte dokumentasjon for bruken av *Sesserud* i Norske gaardsbruk er etter kommunen sin mening et godt argument for å bruke *Sesserud* i bruksnavnene. Vi viser til Stadnamnlova § 5.» Line Tandberg, grunneier, styreleder i Sesserud gårdsvei og styreleder i Sesserud skogsbilvei: «[...] Navnet Sesserud vært benyttet gjennom generasjoner. Alle navn i tilknytning til gårdene, skogen og veiene har navnet Sesserud. Vi ønsker at navnet skal være Sesserudveien og ikke Sessrudveien.»

Tilråing: Språkrådet: «[...] Vi tilrår skrivemåten **Nordre Sessrud**, jf. [stedsnr. 65524 over – Kartverkets merknad].»

Vurdering: Jf. vurderinga ved stedsnr. 65524 over. Uttaleopplysninger tilsier *Nordre* som skrivemåte av variasjonstillegget, men det er normeringstradisjon for *Nordre* i kommunen. Kartverket vedtar skrivemåten *Nordre Sessrud* med støtte i tilråing.

	Søndre Sessrud Søre Sessrud	Bruk 175/2	Søre Sessrud
<p><u>Uttaleopplysninger:</u> Jf. stedsnr. 65524 over. Tilsvarende navn i bygda har uttalene <i>sønn`ra</i> og <i>sør`ra</i> (gjengitt som `sø:ra hos Margit Harsson) i 1942, <i>sø`ra</i>, fem steder, og <i>sø`ra</i>, ett sted, i 1946 i herredsregistret, `sø:ra i 1984 hos Bjørn Knoph, `sø:ra i 1984 og `sønra tre steder i 1988, ett sted i 1991 og ett sted i 1992 og `søndra i 1989 hos Margit Harsson og `sønra i 2000 hos Per Otto Borgen.</p>			
<p><u>Skrifttradisjon:</u> <i>Sersrud fjøndre</i> i 1843 i matrikkel, <i>Sesrud søndre</i> i 1887 i matrikkel, <i>Sesrud søndre</i> i 1905 i matrikkel, <i>Sesrud søndre</i> i 1950 i matrikelutkast og <i>SESRUD SØNDRE</i> i dagens matrikkel.</p>			
<p><u>Høringsvar:</u> Ringerike kommune: «Vi viser til innkomne klager [gjengitt ved stedsnr. 65524 over – Kartverkets merknad], og dokumentasjonen som det er vist til [gjengitt ved stedsnr. 1074991 under – Kartverkets merknad]. Fremgaard sin fremlagte dokumentasjon for bruken av Sesserud i Norske gaardsbruk er etter kommunen sin mening et godt argument for å bruke Sesserud i bruksnavnene. Vi viser til Stadnamnlova § 5.» Line Tandberg, styreleder i Sesserud gårdsvei og styreleder i Sesserud skogsbilvei: «[...] Navnet Sesserud vært benyttet gjennom generasjoner. Alle navn i tilknytning til gårdene, skogen og veiene har navnet Sesserud. Vi ønsker at navnet skal være Sesserudveien og ikke Sessrudveien.» Odd Orvar Fremgaard, grunneier: «Gårdsnavn og personer som stammer fra Sesserud Nordre gnr./bnr. 175/1 og Sesserud Søndre gnr./bnr 175/2, 2, blir skrevet som «Sesserud. Vedlagt ligger utskrift fra: -folketellingen gjort i 1910, der kommer det fram at skrivemåten er «Sesserud» både på gårdsbruk og personer -Norsk gårdbruk Buskerud fylke 1 Hole-Modum-Ringerike Redaktør Svein Knut Granum 1990, der er skrivemåten «Sesserud både i 1948 og 1990. -Yr.no der data er hentet fra kartverket, er det skrevet Sesserud. Oppgjennom tidendene så har det blitt skrevet «Sesserud, og da blir det mer riktig at det fortsatt blir skrevet «Sesserud», håper at Sesserudveien kan bli utfallet på adressenavnet.»</p>			
<p><u>Tilråing:</u> Språkrådet: «[...] Vi tilrår skrivemåten Søre Sessrud, jf. [stedsnr. 65524 over – Kartverkets merknad]. <i>Søre</i> i samsvar med tidligere vedtak og tilrådde skrivemåter i SSR.»</p>			
<p><u>Vurdering:</u> Jf. vurderinga ved stedsnr. 65524 over. Uttaleopplysninger tilsier <i>Søre</i> eller <i>Søndre</i> som skrivemåte av variasjonstillegget. Det er normeringstradisjon for <i>Søre</i> i kommunen. Kartverket vedtar skrivemåten <i>Søre Sessrud</i>, med støtte i tilråing.</p>			

	<i>Nordre Sessrud</i>	Bruk 175/3	<i>Nordre Sessrud</i>
<p><u>Uttaleopplysninger:</u> Jf. stedsnr. 65524 over. Tilsvarende navn i bygda har uttalene <i>nørrå</i> i 1942 og <i>nør`rå</i>, tre steder, og <i>nør`rå</i>, to steder (gjengitt som <i>`nødra</i> og <i>`nørrå</i> hos Margit Harsson), i 1946 i herredsregistret og <i>`no:ra</i>, tre steder, og <i>`no:dra</i>, tre steder, i 1988, <i>`nø:ra</i> i 1989 og <i>`nø:rrå</i> i 1991 hos Margit Harsson.</p> <p><u>Skrifttradisjon:</u> <i>Sessrud nordre</i> i 1887 i matrikkel, <i>Sessrud nordre</i> i 1905 i matrikkel, <i>Sessrud nordre</i> i 1950 i matrikelutkast og <i>SESRUD NORDRE</i> i dagens matrikkel.</p> <p><u>Høringssvar:</u> Ringerike kommune: «Vi viser til innkomne klager [gjengitt ved stedsnr. 65524 over – Kartverkets merknad], og dokumentasjonen som det er vist til [gjengitt ved stedsnr. 1074991 under – Kartverkets merknad]. Fremgaard sin fremlagte dokumentasjon for bruken av <i>Sesserud</i> i Norske gaardsbruk er etter kommunen sin mening et godt argument for å bruke <i>Sesserud</i> i bruksnavnene. Vi viser til Stadnamnlova § 5.» Line Tandberg, styreleder i Sesserud gårdsvei og styreleder i Sesserud skogsbilvei: «[...] Navnet Sesserud vært benyttet gjennom generasjoner. Alle navn i tilknytning til gårdene, skogen og veiene har navnet Sesserud. Vi ønsker at navnet skal være Sesserudveien og ikke Sessrudveien.» Odd Orvar Fremgaard, grunneier: «Gårdsnavn og personer som stammer fra Sesserud Nordre gnr./bnr. 175/1 og Sesserud Søndre gnr./bnr 175/2, 2, blir skrevet som «Sesserud. Vedlagt ligger utskrift fra: -folketellingen gjort i 1910, der kommer det fram at skrivemåten er «Sesserud» både på gårdsbruk og personer -Norsk gårdbruk Buskerud fylke 1 Hole-Modum-Ringerike Redaktør Svein Knut Granum 1990, der er skrivemåten «Sesserud både i 1948 og 1990. -Yr.no der data er hentet fra kartverket, er det skrevet Sesserud. Oppgjennom tidendene så har det blitt skrevet «Sesserud, og da blir det mer riktig at det fortsatt blir skrevet «Sesserud», håper at Sesserudveien kan bli utfallet på adressenavnet.»</p> <p><u>Tilråing:</u> Språkrådet: «[...] Vi tilrår skrivemåten Nordre Sessrud, jf. [stedsnr. 65524 over – Kartverkets merknad].»</p> <p><u>Vurdering:</u> Jf. vurderinga ved stedsnr. 65524 over. Uttaleopplysninger tilsier <i>Nørdre</i> som skrivemåte av variasjonstillegget, men det er normeringstradisjon for <i>Nordre</i> i kommunen. Kartverket vedtar skrivemåten <i>Nordre Sessrud</i>, med støtte i tilråing.</p>			
	<i>Skog</i> <i>Søre Sessrud skog</i>	Bruk 175/4	<i>Søre Sessrud skog</i>
<p><u>Uttaleopplysninger:</u> Jf. stedsnr. 65524 og bruk 175/2 over.</p> <p><u>Skrifttradisjon:</u> <i>Sersrud fjøndre Skoug</i> i 1843 i matrikkel, «<i>Skov</i>» i 1887 i matrikkel, <i>Skog</i> i 1905 i matrikkel og <i>SKOG</i> i dagens matrikkel.</p> <p><u>Vurdering:</u> Jf. vurderinga ved bruk 175/2 over. I dagens matrikkel er eiendommen kun oppført som «skog». Det er dermed god grunn til å videreføre det mer fullstendige navnet fra tidligere matrikkel, men med dagens normer for ordstilling og rettskriving. Kartverket vedtar skrivemåten <i>Søre Sessrud skog</i>, med støtte i skrifttradisjon.</p>			

	<i>Nordre Sessrud</i>	Bruk 175/5	<i>Nordre Sessrud</i>
<p>Uttaleopplysninger: Jf. stedsnr. 65524 over. Tilsvarende navn i bygda har uttalene <i>nørrå</i> i 1942 og <i>nør`rå</i>, tre steder, og <i>nør`rå</i>, to steder (gjengitt som <i>`nødra</i> og <i>`nørrå</i> hos Margit Harsson), i 1946 i herredsregistret og <i>`no:ra</i>, tre steder, og <i>`no:dra</i>, tre steder, i 1988, <i>`nø:ra</i> i 1989 og <i>`nø:rrå</i> i 1991 hos Margit Harsson.</p> <p>Skrifttradisjon: <i>Sessrud nordre</i> i 1887 i matrikkel, <i>Sessrud nordre</i> i 1905 i matrikkel, <i>Sessrud nordre</i> i 1950 i matrikelutkast og <i>SESRUD NORDRE</i> i dagens matrikkel.</p> <p>Høringssvar: Ringerike kommune: «Vi viser til innkomne klager [gjengitt ved stedsnr. 65524 over – Kartverkets merknad], og dokumentasjonen som det er vist til [gjengitt ved stedsnr. 1074991 under – Kartverkets merknad]. Fremgaard sin fremlagte dokumentasjon for bruken av <i>Sessrud</i> i Norske gaardsbruk er etter kommunen sin mening et godt argument for å bruke <i>Sessrud</i> i bruksnavnene. Vi viser til Stadnamnlova § 5.» Line Tandberg, styreleder i Sessrud gårdsvei og styreleder i Sessrud skogsbilvei: «[...] Navnet Sessrud vært benyttet gjennom generasjoner. Alle navn i tilknytning til gårdene, skogen og veiene har navnet Sessrud. Vi ønsker at navnet skal være Sessrudveien og ikke Sessrudveien.»</p> <p>Tilråing: Språkrådet: «[...] Vi tilrår skrivemåten Nordre Sessrud, jf. [stedsnr. 65524 over – Kartverkets merknad].»</p> <p>Vurdering: Jf. vurderinga ved stedsnr. 65524 over. Uttaleopplysninger tilsier <i>Nordre</i> som skrivemåte av variasjonstillegget, men det er normeringstradisjon for <i>Nordre</i> i kommunen. Kartverket vedtar skrivemåten <i>Nordre Sessrud</i>, med støtte i tilråing.</p>			
	<i>Nordre Sessrud hjemskog</i> <i>Nordre Sessrud heimskog</i>	Bruk 175/6	<i>Nordre Sessrud heimskog</i>
<p>Uttaleopplysninger: Jf. stedsnr. 65524 og bruk 175/1 over. Tilsvarende navn i bygda har uttalene <i>hëim-</i>, tre steder, og <i>hïm`-</i>, ett sted, i 1946 og <i>haim`-</i>, <i>hemm`-</i>, to steder, i 1951 i herredsregistret og <i>he:m-</i>, to steder, i 1989 hos Margit Harsson. Målføresynopsisen har fra ei utgreiing i 1926 <i>/hë`mä/</i> for <i>heime adv.</i> i Norderhov (Ask).</p> <p>Skrifttradisjon: <i>Nordre Sessrud hjemskog</i> i 1950 i matrikelutkast og <i>NORDRE SESRUD HJEMSKOG</i> i dagens matrikkel.</p> <p>Høringssvar: Ringerike kommune: «Vi viser til innkomne klager [gjengitt ved stedsnr. 65524 over – Kartverkets merknad], og dokumentasjonen som det er vist til [gjengitt ved stedsnr. 1074991 under – Kartverkets merknad]. Fremgaard sin fremlagte dokumentasjon for bruken av <i>Sessrud</i> i Norske gaardsbruk er etter kommunen sin mening et godt argument for å bruke <i>Sessrud</i> i bruksnavnene. Vi viser til Stadnamnlova § 5.» Line Tandberg, styreleder i Sessrud gårdsvei og styreleder i Sessrud skogsbilvei: «[...] Navnet Sessrud vært benyttet gjennom generasjoner. Alle navn i tilknytning til gårdene, skogen og veiene har navnet Sessrud. Vi ønsker at navnet skal være Sessrudveien og ikke Sessrudveien.»</p> <p>Tilråing: Språkrådet: «[...] Vi tilrår skrivemåten Nordre Sessrud heimskog, jf. [stedsnr. 65524 over – Kartverkets merknad] og skrivemåten av tilsvarende navn i SSR (<i>Heim-</i> og <i>-heim</i>).»</p> <p>Vurdering: Bruket blei skylddelt fra bruk 1. Jf. vurderinga ved bruk 175/1 over. Nedarva uttale i målet på stedet, samt normeringstradisjonen for tilsvarende navn i kommunen, tilsier <i>heimskog</i> som skrivemåte av funksjonstillegget. Kartverket vedtar skrivemåten <i>Nordre Sessrud heimskog</i>, med støtte i uttaleopplysninger og tilråing.</p>			

	<i>Søndre Sessrud heimskog</i>	Bruk 175/9	<i>Søre Sessrud heimskog</i>
<p><u>Uttaleopplysninger:</u> Jf. stedsnr. 65524 og bruk 175/2 over.</p> <p><u>Skrifttradisjon:</u> <i>Søndre Sessrud hjemskog</i> i 1950 i matrikkelutkast og <i>SØNDRE SESRUD HEIMSKOG</i> i dagens matrikkel.</p> <p><u>Høringssvar:</u> Ringerike kommune: «Vi viser til innkomne klager [gjengitt ved stedsnr. 65524 over – Kartverkets merknad], og dokumentasjonen som det er vist til [gjengitt ved stedsnr. 1074991 under – Kartverkets merknad]. Fremgaard sin fremlagte dokumentasjon for bruken av <i>Sessrud</i> i Norske gaardsbruk er etter kommunen sin mening et godt argument for å bruke <i>Sessrud</i> i bruksnavnene. Vi viser til Stadnamnlova § 5.» Line Tandberg, styreleder i Sessrud gårdsvei og styreleder i Sessrud skogsbilvei: «[...] Navnet Sessrud vært benyttet gjennom generasjoner. Alle navn i tilknytning til gårdene, skogen og veiene har navnet Sessrud. Vi ønsker at navnet skal være Sessrudveien og ikke Sessrudveien.»</p> <p><u>Tilråing:</u> Språkrådet: «[...] Vi tilrår skrivemåten Søre Sessrud heimskog, jf. [stedsnr. 65524 og bruk 175/6 over – Kartverkets merknad] og skrivemåten av tilsvarende navn i SSR (<i>Heim-</i> og <i>-heim</i>).»</p> <p><u>Vurdering:</u> Jf. vurderinga ved bruk 175/2 over. Kartverket vedtar skrivemåten <i>Søre Sessrud heimskog</i> , med støtte i tilråing.</p>			
	<i>Vestre Sessrud</i>	Bruk 175/24	<i>Vestre Sessrud</i>
<p><u>Uttaleopplysninger:</u> Jf. stedsnr. 65524 over.</p> <p><u>Skrifttradisjon:</u> <i>Sessrud vestre</i> i 1950 i matrikkelutkast og <i>SESRUD VESTRE</i> i dagens matrikkel.</p> <p><u>Høringssvar:</u> Ringerike kommune: «Vi viser til innkomne klager [gjengitt ved stedsnr. 65524 over – Kartverkets merknad], og dokumentasjonen som det er vist til [gjengitt ved stedsnr. 1074991 under – Kartverkets merknad]. Fremgaard sin fremlagte dokumentasjon for bruken av <i>Sessrud</i> i Norske gaardsbruk er etter kommunen sin mening et godt argument for å bruke <i>Sessrud</i> i bruksnavnene. Vi viser til Stadnamnlova § 5.» Line Tandberg, styreleder i Sessrud gårdsvei og styreleder i Sessrud skogsbilvei: «[...] Navnet Sessrud vært benyttet gjennom generasjoner. Alle navn i tilknytning til gårdene, skogen og veiene har navnet Sessrud. Vi ønsker at navnet skal være Sessrudveien og ikke Sessrudveien.»</p> <p><u>Tilråing:</u> Språkrådet: «[...] Vi tilrår skrivemåten Vestre Sessrud, jf. [stedsnr. 65524 over – Kartverkets merknad].»</p> <p><u>Vurdering:</u> Jf. vurderinga ved stedsnr. 65524 over. Kartverket vedtar skrivemåten <i>Vestre Sessrud</i> , med støtte i tilråing.</p>			

29397	<i>Sessrudsetra</i> <i>Sesserudsetra</i>	Seter	<i>Sessrudsetra</i>
<p><u>Uttaleopplysninger:</u> <i>sɛss'rusɛ̃tra</i> i 1942 i herredsregistret.</p> <p><u>Skrifttradisjon:</u> <i>Sesrud Sr</i>: i 1826 i originalkart, <i>Sesrud S^f</i> (<i>S^f: Sæter</i>) i 1854, 1881 og 1919 i amtskart, <i>Sesruds^f</i> i 1919, 1946, 1958 og 1964 i gradteigkart, <i>Sesruds^f</i> (<i>s^f: sæter</i>) i 1952, <i>Sesruds^o</i> i 1975 og 1993 og <i>Sessrudsetra</i> i 1999 og 2007, alle i Norge 1:50 000, og <i>Sesserudsetra</i> i 1966 i Økonomisk kartverk. Av gardsnavnet <i>Sessrud</i>. <i>Setra</i> er nedlagt og ingen hus står igjen, ifølge seternavnarkivet i 1930.</p> <p><u>Høringssvar:</u> Ringerike kommune: «Vi viser til innkomne klager [gjengitt ved stedsnr. 65524 over – Kartverkets merknad], og dokumentasjonen som det er vist til [gjengitt ved stedsnr. 1074991 under – Kartverkets merknad]. [...]»</p> <p><u>Tilråing:</u> Språkrådet: «[...] Vi tilrår skrivemåten Sessrudsetra, jf. [stedsnr. 65524 over – Kartverkets merknad].»</p> <p><u>Vurdering:</u> Jf. vurderinga ved stedsnr. 65524 over. Uttaleopplysningene kan tilsi <i>-sætra</i> som skrivemåte, men det har tidligere blitt gjort vedtak om <i>-setra</i> i kommunen. Kartverket vedtar skrivemåten <i>Sessrudsetra</i>, med støtte i uttaleopplysninger og tilråing.</p>			
611769	<i>Sessrudsetertjern</i> <i>Sessrudtjern</i> <i>Sesserudsetertjern</i>	Tjern	<i>Sessrudsetertjern</i> (hovednavn) <i>Sessrudtjern</i> (historisk navn)
<p><u>Uttaleopplysninger:</u> <i>sæ'ssarúsætærķenn</i> i 1933 i Norske innsjønamn.</p> <p><u>Skrifttradisjon:</u> <i>Sesserudsetertjern</i> i 1966 i Økonomisk kartverk og <i>Sessrudtj</i> i 1975 og 1993, <i>Sessrudtjern</i> i 1999 og <i>Sessrudsetertjern</i> i 2007, alle i Norge 1:50 000. <i>Sessrudtjern</i> av gardsnavnet <i>Sessrud</i>.</p> <p><u>Høringssvar:</u> Ringerike kommune: «Vi viser til innkomne klager [gjengitt ved stedsnr. 65524 over – Kartverkets merknad], og dokumentasjonen som det er vist til [gjengitt ved stedsnr. 1074991 under – Kartverkets merknad]. [...]»</p> <p><u>Tilråing:</u> Språkrådet: «[...] Vi tilrår skrivemåten Sessrudsetertjern, jf. [stedsnr. 65524 over – Kartverkets merknad] og skrivemåten <i>-tjern</i> (ikke <i>-tjenn</i>) i andre navn i Ringerike i SSR.»</p> <p><u>Vurdering:</u> Jf. vurderinga ved stedsnr. 29397 over. Etter uttaleopplysningene er <i>Sessrudsetertjern</i> (<i>Sessrudsætertjenn</i>) navnet som har blitt brukt lokalt. Navnet <i>Sessrudtjern</i> forekommer i én kartserie, videreført i flere kartblad, men seinere endra. Uttaleopplysningene kan tilsi <i>-sæter-</i> og <i>-tjenn</i> som skrivemåte, men det har tidligere blitt gjort vedtak om <i>-seter-</i> i kommunen og det er normeringspraksis for <i>-tjern</i>. Kartverket vedtar skrivemåten <i>Sessrudsetertjern</i>, med støtte i uttaleopplysninger, med enstavingstone, og tilråing. Vi fører <i>Sessrudsetertjern</i> som hovednavn og <i>Sessrudtjern</i> som historisk navn, gitt at dette siste navnet ikke er i muntlig bruk.</p>			

1074991	<i>Sessrudveien</i> <i>Sesserudveien</i>	Adressenavn	(Ringerike kommune er vedtaksorgan.)
---------	---	-------------	--------------------------------------

Uttaleopplysninger: Jf. stedsnr. 65524 over.

Skrifttradisjon: I kommunens saksframlegg, som lå til grunn for det politiske vedtaket, gikk rådmannen inn for at heile vegsystemet, med utgangspunkt i vegen som starta ved Tranbyveiens slutt ved Sessrud, som gikk oppover lia og delte seg etter hvert i flere sideveger, med unntak av en sideveg (Modalsseterveien), blei tildelt adressenavnet *Sessrudveien* i tråd med stedsnavntjenestens anbefalte skrivemåte. Det politiske utvalget HMA vedtok skrivemåten *Sessrudveien* i møte 19.08.2019 i sak 67/19. Vegstykket har navn etter garden Sessrud. Gardsvegen har blitt omtalt som «Sesserud gårdsvei» og skogsbilvegen har blitt omtalt som «Sesserud skogsbilvei» fra den blei stifta i 1948. Den er også registrert i Brønnøysundregisteret som *Sesserud skogsbilvei*. Navnet kommer fra bruksnavna *Søre Sessrud* og *Nordre Sessrud*.

Høringssvar: Det kom klage på skrivemåten av navnet etter vedtaket i 2019. Odd Orvar Fremgaard la ved dokumentasjon for bruk av skrivemåten *Sesserud* i sin klage. Han gikk tilbake til folketellinga fra 1910 der *Sesserud* brukes både på gardsbruk og personer. Han viste også til at denne skrivemåten hadde vært brukt i generasjoner. Ringerike kommune: «Vi viser til innkomne klager [gjengitt ved stedsnr. 65524 over – Kartverkets merknad], og dokumentasjonen som det er vist til [gjengitt under skrifttradisjon over – Kartverkets merknad]. [...]» Line Tandberg, styreleder i Sesserud gårdsvei og styreleder i Sesserud skogsbilvei: «[...] Navnet Sesserud vært benyttet gjennom generasjoner. Alle navn i tilknytning til gårdene, skogen og veiene har navnet Sesserud. Vi ønsker at navnet skal være Sesserudveien og ikke Sessrudveien.»

Tilråing: Stedsnavntjenesten meinte i 2015 at navnet skulle skrives *Sessrudveien* i samsvar med tilrådd skrivemåte i Sentralt stedsnavnregister og uttalen i Norske Gaardnavne. Språkrådet: «Vi tilrår skrivemåten **Sessrudveien**, jf. [stedsnr. 65524 over – Kartverkets merknad].»

308555	<i>Vesleelva</i> <i>Sessrudelva</i> <i>Sessrubbekken</i> <i>Sesselva</i>	Bekk	<i>Vesleelva</i>
--------	---	------	-------------------------

Uttaleopplysninger: *ves`jæfva* i 1942 i herredsregistret.

Skrifttradisjon: *Sessrubbekken* s. 60, *Vesleelven*, om elva ved Tranby fra „Biergskiernet“, s. 128 og *Sesselven*, om elva ved Sessrud fra Damtjern, s. 128, alle i 1743, ifølge Norge i 1743, bd. 3, *Vesle* ɔ: *Sesserud Elven* i 1826 i originalkart, *Vesleelva* i 1919, 1946, 1958 og 1964 i gradteigskart, *Vesleelva* i 1952, 1969, 1986, 1991, 1993, 2001 og 2007 i Norge 1:50 000 og *Vesleelva* i 1966 i Økonomisk kartverk.

Høringssvar: Ringerike kommune: «Vi viser til innkomne klager [gjengitt ved stedsnr. 65524 over – Kartverkets merknad], og dokumentasjonen som det er vist til [gjengitt ved stedsnr. 1074991 over – Kartverkets merknad]. [...]»

Tilråing: Språkrådet: «[...] Vi tilrår skrivemåten **Vesleelva** i samsvar med oppføringen i herredsregistret. Hvis det andre navnet også skal stå i SSR, tilrår vi skrivemåten **Sessrudelva**, jf. [stedsnr. 65524 over – Kartverkets merknad].»

Vurdering: Elva ved Tranby fra Store Bergsvatnet står i dag oppført som *Tranbyelva*. Seinere kjelder tyder på at det kan ha vært ei sammenblanding av navn i 1743. Det har ikke kommet fram opplysninger om at *Sessrudelva*, *Sessrubbekken* eller *Sesselva* er i muntlig bruk. Kartverket vedtar skrivemåten *Vesleelva*, med støtte i uttaleopplysninger, skrifttradisjon og tilråing.

672117	<i>Sessrudkollen</i>	Berg	<i>Sessrudkollen</i>
<p><u>Uttaleopplysninger:</u> Jf. stedsnr. 65524 over.</p> <p><u>Skrifttradisjon:</u> <i>Sessrudkollen</i> i 1966 i Økonomisk kartverk og <i>Sessrudkollen</i> i 1975, 1993, 1999 og 2007 i Norge 1:50 000. Av gardsnavnet <i>Sessrud</i>.</p> <p><u>Høringssvar:</u> Ringerike kommune: «Vi viser til innkomne klager [gjengitt ved stedsnr. 65524 over – Kartverkets merknad], og dokumentasjonen som det er vist til [gjengitt ved stedsnr. 1074991 over – Kartverkets merknad]. [...]»</p> <p><u>Tilråing:</u> Språkrådet: «Vi tilrår skrivemåten <i>Sessrudkollen</i>, jf. [stedsnr. 65524 over – Kartverkets merknad].»</p> <p><u>Vurdering:</u> Jf. vurderinga ved stedsnr. 65524 over. Kartverket vedtar skrivemåten <i>Sessrudkollen</i>, med støtte i skrifttradisjon og tilråing.</p>			
89399	<i>Kollebekken</i>	Bekk	<i>Kollebekken</i>
<p><u>Skrifttradisjon:</u> <i>Kolle Bk.</i> i 1826 i originalkart, <i>Kollebekken</i> i 1966 i Økonomisk kartverk.</p> <p><u>Høringssvar:</u> Ringerike kommune: «Kommunen har ingen opplysninger om navnet, eller kommentarer til skrivemåten.»</p> <p><u>Tilråing:</u> Språkrådet: «[...] Vi tilrår skrivemåten <i>Kollebekken</i>.»</p> <p><u>Vurdering:</u> Jf. vurderinga ved stedsnr. 672117 over. Kartverket vedtar skrivemåten <i>Kollebekken</i>, med støtte i skrifttradisjon og tilråing.</p>			
635643	<i>Kollemyra</i>	Myr	<i>Kollemyra</i>
<p><u>Skrifttradisjon:</u> <i>Kollemyra</i> i 1966 i Økonomisk kartverk.</p> <p><u>Vurdering:</u> Jf. vurderinga ved stedsnr. 672117 over. Kartverket vedtar skrivemåten <i>Kollemyra</i>, med støtte i skrifttradisjon.</p>			

Stedsnr.	Navn	Objekt	Vedtak
673721	Skalerud Skarrud Skarderud Skarud	Gard 293	Skarderud

Uttaleopplysninger: *skā`yerú* i 1909 i Norske Gaardnavne, *skār`rū* i 1946 i herredsregistret og [*ˈska:ʔaru*] i 1953 i seddelarkivet i Avdeling for namnegransking på Institutt for nordistikk og litteraturvitenskap ved Universitetet i Oslo, ifølge Leksikon over norske rud-namn frå mellomalderen. Uttalen i 1946 har blitt gjengitt som *ˈska:ru* eller *ˈska:ʔaru* av Margit Harsson.

Skrifttradisjon: *Skalerud* i 1664–1666 i manntall, etter avskrift fra Medlemsblad for Ringerike Slekthistorielag, nr. 1, s. 66, *Scharud* i 1723 i matrikkel, *Scharud* i 1743, etter Norge i 1743, bd. 3, s. 121, *Skalerud* i 1826, og videreført i 1879, i originalkart, *Skarrud* i 1843 i matrikkel, *Skarrud* i 1856, 1907 og 1919 i amtskart, *Skalerud* i 1887 i matrikkel, *Skalerud* i 1905 i matrikkel, *Skalerud* i 1909 i Norske Gaardnavne, *Skalerud* i 1908, 1915 og 1920 i rektangelkart, *Skalerud* i 1918, 1920, 1929, 1931, 1935, 1953, 1958 og 1962 i gradteigskart og *Skalerud* i 1952, 1970, 1987, 1993 og 2002 og *Skarrud* i 2008, alle i Norge 1:50 000. *Skarðaruð forekommer i alt seks ganger og forklares av det sjeldne mansnavnet eller tilnavnet *Skarði*. Her kunne likevel også tenkes på et elvenavn *Skarðá, som kunne ha vært navn på den nåværende Skalerudelva, som garden ligger ved. *Skardåa* forekommer også ellers som elvenavn. Det er danna av *skard*, skar/bergkløft, siktende til at dalen danner ei djup senkning mellom fjell. Gardsnavnet kan ha både et elvenavn og appellativet *skarð*, i genitiv flertall *skarða-*, bergkløfter, som forledd.

Høringssvar: Ringerike kommune: «[...] Kartverket har reist navnesak for dette navnet, og de har kanskje dokumentasjon fra grunneierne.»

Tilråing: Språkrådet: «[...] Ut fra det mulige opphavet og uttalen med tjukk l bør navnet skrives med -rd-. Bruken av binde-e varierer i uttaleopplysningene, men ut fra mulig opphav tilrår vi skrivemåten **Skarderud**, selv om *Skardrud* også vil være innenfor regelverket.»

Vurdering: Uttaleopplysningene viser ei veksling /*ˈska:ʔeru*/ → /*ˈska:ru*/ → /*ˈska:ru*/ eller /*ˈska:ru*/ (hvor /*r*/ står for tjukk l), med naturlig bortfall av trykksvak /-e-/ i rask tale og påfølgende assimilasjon av konsonantsambandet. Slik uttalevariasjon kan variere også hos den enkelte språkbruker, avhengig av talehastighet og grad av artikulasjon. Tjukk l skrives etter dagens rettskrivingsprinsipp med *l*, som i *dal* og *sol*, eller med *rd*, som i *gard* og *jord*. Skrivemåten avhenger av opphavet, enten av norrønt *l* eller norrønt *rð*. Det ligger ofte nærmere i stedsnavn å regne et opphav i enten *skard*, hakk/kløft/bit, eller det norrøne mansnavnet/tilnavnet *Skarði*, av *skarð*, også i betydning hareskår/hareskard, heller enn *skal*, hylster omkring visse ting, som i *appelsinskal*. Særlig her, med det bratte terrenget omkring garden, er den første tolkninga nærliggende. Nynorsk rettskriving har både *skard* og *skar*, mens bokmål kun har *skar*. Etter § 3 i forskrift om stadnamn skal skrivemåten følge den rettskrivingsforma som passer best med den nedarva lokale uttalen. Dette tilsier skrivemåten *skard* i forleddet. Skrivemåten *skar* vil ordinært ikke gi uttale med tjukk l på norsk, men motsatt kan skrivemåten *skard* både uttales med tjukk l eller med r, som også orda *gard* og *jord*. Språkrådet åpner for skrivemåten *Skardrud*, med delvis støtte i uttaleopplysninger, men uttalene viser som nevnt til flere varianter som det bør tas hensyn til. I stedsnavn med -rud som etterledd er det en sterk tradisjon for skrivemåter med binde-e foran /-r-/ der uttalen har tostavingstone, og skrivemåter uten binde-e foran /-r-/ der uttalen har enstavingstone. Dette faller ofte naturlig som leseuttale i austlandske mål. Navnet her har nedarva tonelag som *Grøterud*, *Haugerud*, *Ringerud* og *Flaskerud*, altså med -e-, ikke som *Elsrud*, *Tronrud*, *Jonsrud* eller *Pålsrud*. Skrivemåten *Skarud* benytta i parentes i dagens matrikkel om hovedbølet (se bruk 293/1 under) er verken i samsvar med uttale eller opphav og har en svak skrifttradisjon.

Skrivemåten *Skarrud* har noe skriftradisjon, og skrivemåten av forleddet følger ei godkjent rettskrivingsform, men forma er ikke i samsvar med nedarva uttale, verken for tjukk l eller det som har blitt nevnt over om binde-e og tostavingstone. Skrivemåten *Skalerud* har klart sterkest, men ikke entydig, skriftradisjon i offentlig bruk og er i samsvar med nedarva uttale. Skrivemåten er derimot ikke i samsvar med rettskriving av antatt opphav. Skrivemåten *Skarderud* har en svak skriftradisjon, men er benytta i *Skarderudsætra* i seternavnarkivet (se stednr. 552748 under). Denne skrivemåten har støtte i både nedarva uttale og rettskriving av antatt opphav. Kartverket vedtar skrivemåten *Skarderud*, med støtte i uttaleopplysninger og tilråing.

	<i>Skalerud (Skarud)</i>	Bruk 293/1	<i>Skarderud</i>
<p><u>Uttaleopplysninger:</u> Jf. stedsnr. 673721 over.</p> <p><u>Skriftradisjon:</u> <i>Skarrud</i> i 1843 i matrikkel, <i>Skalerud</i> i 1886 i matrikkel, <i>Skalerud</i> i 1905 i matrikkel, <i>Skarrud</i> i 1968 i Økonomisk kartverk og <i>SKALERUD (SKARUD)</i> i dagens matrikkel.</p> <p><u>Høringssvar:</u> Ringerike kommune: «[...] Kartverket har reist navnesak for dette navnet, og de har kanskje dokumentasjon fra grunneierne.»</p> <p><u>Tilråing:</u> Språkrådet: «[...] Vi tilrår skrivemåten Skarderud, jf. [stedsnr. 673721 over – Kartverkets merknad].»</p> <p><u>Vurdering:</u> Jf. vurderinga ved stedsnr. 673721 over. Kartverket vedtar skrivemåten <i>Skarderud</i>, med støtte i uttaleopplysninger og tilråing.</p>			
552748	<i>Skalerudsetra</i> <i>Skarrudsetra</i>	Seter	<i>Skarderudsetra</i>
<p><u>Uttaleopplysninger:</u> <i>skār`rusē`tra</i> i 1946 i herredsregistret, gjengitt som `ska:rusæ:tra av Margit Harsson.</p> <p><u>Skriftradisjon:</u> <i>Skalerud S'</i> i 1826, og videreført i 1879, i originalkart, <i>Skarrud S'</i> (<i>S': Sæter</i>) i 1856, 1907 og 1919 i amtskart, <i>Skalerud S'</i> i 1908 og 1915 og <i>Skaleruds'</i> i 1920, alle i rektangelkart, <i>Skaleruds'</i> i 1918, 1920, 1929, 1931, 1935, 1953, 1958 og 1962 i gradteigskart, <i>Skarderudsætra</i> i 1930 i seternavnarkivet, <i>Skarrudseter</i> i 1968 i Økonomisk kartverk og <i>Skalerudsætra</i> i 1970, 1987 og 1993, <i>Skalerudsætra</i> i 2002 og <i>Skarrudseter</i> i 2008, alle i Norge 1:50 000.</p> <p><u>Høringssvar:</u> Ringerike kommune: «[...] Kartverket har reist navnesak for dette navnet, [...]»</p> <p><u>Tilråing:</u> Språkrådet: «[...] Vi tilrår skrivemåten Skarderudsetra, jf. [stedsnr. 673721 over – Kartverkets merknad].»</p> <p><u>Vurdering:</u> Jf. vurderinga ved stedsnr. 673721 over. Uttaleopplysningene kan tilsi <i>-sætra</i> som skrivemåte, men det har tidligere blitt gjort vedtak om <i>-setra</i> i kommunen. Kartverket vedtar skrivemåten <i>Skarderudsetra</i>, med støtte i tilråing.</p>			
978753	<i>Skarrudseterveien</i>	Adressenavn	(Ringerike kommune må gjøre vedtak.)
<p><u>Uttaleopplysninger:</u> Jf. stedsnr. 552748 over.</p> <p><u>Høringssvar:</u> Ringerike kommune: «[...] Kartverket har reist navnesak for dette navnet, [...]»</p> <p><u>Tilråing:</u> Språkrådet: «Vi tilrår skrivemåten Skarderudseterveien, jf. [stedsnr. 673721 over – Kartverkets merknad].»</p>			

150203	<i>Seterbekken</i>	Bekk	<i>Seterbekken</i>
<p><u>Uttaleopplysninger:</u> Jf. stedsnr. 552748 over.</p> <p><u>Skrifttradisjon:</u> <i>Seterbekken</i> i 1968 i Økonomisk kartverk</p> <p><u>Vurdering:</u> Jf. vurderinga ved stedsnr. 552748 over. Kartverket vedtar skrivemåten <i>Seterbekken</i>, med støtte i skrifttradisjon og tilråing.</p>			
552747	<i>Nordre Seterputt</i> <i>Sæterputten</i>	Tjern	<i>Nordre Seterputten</i>
<p><u>Uttaleopplysninger:</u> Jf. stedsnr. 552748 over. Tilsvarende navn i bygda har uttalene <i>nørrå</i> i 1942 og <i>nør`rå</i>, tre steder, og <i>nør`rå</i>, to steder (gjengitt som <i>`nødra</i> og <i>`nørrå</i> hos Margit Harsson), i 1946 i herredsregistret og <i>`no:ra</i>, tre steder, og <i>`no:dra</i>, tre steder, i 1988, <i>`nø:ra</i> i 1989 og <i>`nø:rrå</i> i 1991 hos Margit Harsson. Samtlige tilsvarende navn i området med registrert uttale har uttalen <i>/-putten/</i> i både herredsregistret og hos Margit Harsson.</p> <p><u>Skrifttradisjon:</u> <i>nordre Seterputt</i> i 1968 i Økonomisk kartverk og <i>Sæterputten</i> i 1970 i Norge 1:50 000.</p> <p><u>Vurdering:</u> Jf. vurderinga ved stedsnr. 552748 over. Uttaleopplysninger tilsier <i>Nørdre</i> som skrivemåte av variasjonstillegget, men det er normeringstradisjon for <i>Nordre</i> i kommunen. Navnet har blitt skrevet med både <i>-putt</i> og <i>-putten</i> som etterledd. Tilsvarende navn i området har uttalen <i>/-putten/</i>. Kartverket vedtar skrivemåten <i>Nordre Seterputten</i>, med støtte i uttaleopplysninger.</p>			
150209	<i>Søre Seterputt</i> <i>Søndre Seterputt</i>	Tjern	<i>Søre Seterputten</i>
<p><u>Uttaleopplysninger:</u> Jf. stedsnr. 552748 over. Tilsvarende navn i bygda har uttalene <i>sønn`rå</i> og <i>sør`rå</i> (gjengitt som <i>`sø:ra</i> hos Margit Harsson) i 1942, <i>sø`rå</i>, fem steder, og <i>sø`rå</i>, ett sted, i 1946 i herredsregistret, <i>`sø:ra</i> i 1984 hos Bjørn Knoph, <i>`sø:ra</i> i 1984 og <i>`sønra</i> tre steder i 1988, ett sted i 1991 og ett sted i 1992 og <i>`søndra</i> i 1989 hos Margit Harsson og <i>`sønra</i> i 2000 hos Per Otto Borgen. Samtlige tilsvarende navn i området med registrert uttale har uttalen <i>/-putten/</i> i både herredsregistret og hos Margit Harsson.</p> <p><u>Skrifttradisjon:</u> <i>søndre Seterputt</i> i 1968 i førsteutgava av Økonomisk kartverk og <i>søndre Seterputt</i> i markslagkartet i samme kartserie.</p> <p><u>Vurdering:</u> Jf. vurderinga ved stedsnr. 552748 over. Uttaleopplysninger tilsier <i>Søre</i> eller <i>Søndre</i> som skrivemåte av variasjonstillegget. Det er normeringstradisjon for <i>Søre</i> i kommunen. Uttalen av navnet er ikke kjent, men tilsvarende navn i området har alle uttalen <i>/-putten/</i>. Jf. stedsnr. 552747 over. Kartverket vedtar skrivemåten <i>Søre Seterputten</i>, med støtte i uttaleopplysninger.</p>			
491725	<i>Skalerudhytta</i>	Fritidsbolig	<i>Skarderudhytta</i>
<p><u>Uttaleopplysninger:</u> Jf. stedsnr. 673721 over.</p> <p><u>Skrifttradisjon:</u> <i>Tk</i> i 1918, 1920, 1929, 1931, 1935, 1953, 1958 og 1962 i gradteigskart og <i>Skalerudhytta</i> i 1970, 1987, 1993, 2002 og 2008 i Norge 1:50 000.</p> <p><u>Høringsvar:</u> Ringerike kommune: «[...] Kartverket har reist navnesak for dette navnet, [...]»</p> <p><u>Tilråing:</u> Språkrådet: «Vi tilrår skrivemåten Skarderudhytta, jf. [stedsnr. 673721 over – Kartverkets merknad].»</p> <p><u>Vurdering:</u> Jf. vurderinga ved stedsnr. 673721 over. Kartverket vedtar skrivemåten <i>Skarderudhytta</i>, med støtte i tilråing.</p>			

978751	Skarrudveien	Adressenavn	(Ringerike kommune må gjøre vedtak.)
<p>Uttaleopplysninger: Jf. stedsnr. 673721 over.</p> <p>Høringssvar: Ringerike kommune: «[...] Kartverket har reist navnesak for dette navnet, [...]»</p> <p>Tilråing: Språkrådet: «Vi tilrår skrivemåten Skarderudveien, jf. [stedsnr. 673721 over – Kartverkets merknad].»</p>			
370730	Skalerudelva Skarrudelva	Elv	Skarderudelva
<p>Uttaleopplysninger: <i>skā`ruē`va</i> i 1946 i herredsregistret, gjengitt som <i>`ska:ruæ`rva</i> av Margit Harsson.</p> <p>Skrifttradisjon: <i>Skarerudelven</i> s. 56 og 57, <i>Scharudelven</i> s. 121 og <i>Skarudelven</i> s. 207, alle i 1743, ifølge Norge i 1743, bd. 3, <i>Skalerud Elv</i> i 1826, og videreført i 1879, i originalkart, <i>Skalerudelven</i> i 1908, 1915 og 1920 i rektangelkart, <i>Skalerudelva</i> i 1918, 1920, 1929, 1931, 1935, 1953, 1958 og 1962 i gradteigkart, <i>Skalerudelva</i> i 1952, 1970, 1987, 1993 og 2002 og <i>Skarrudelva</i> i 2008, alle i Norge 1:50 000, og <i>Skarrudelva</i> i 1968 i Økonomisk kartverk. <i>Scharudfossen</i> nevnes i 1743, etter Norge i 1743, bd. 3, s. 121 og 207.</p> <p>Høringssvar: Ringerike kommune: «[...] Kartverket har reist navnesak for dette navnet, [...]»</p> <p>Tilråing: Språkrådet: «[...] Vi tilrår skrivemåten Skarderudelva, jf. [stedsnr. 673721 over – Kartverkets merknad].»</p> <p>Vurdering: Jf. vurderinga ved stedsnr. 673721 over. Kartverket vedtar skrivemåten <i>Skarderudelva</i>, med støtte i uttaleopplysninger og tilråing. I 1743 nevnes det at «Scharudelven [...] begynner [...] ved Knattefield, [...] derfra [...] til Veslevandet, siden [...] til Scharudvandet, og endelig udover Scharudfossen j Spirilden, [...]» og at «Skarudelven, kommer [...] fra Langevandet, derifra [...] til Weslevandet, derefter [...] til Skaruvandet, og til sidst falder over Scharudfossen i Spirilden.». Kanskje er det med Skarderudfossen tenkt på det som i dag står oppført som <i>Høgfoss</i> i Boso, men Kartverket har ikke funnet opplysninger som tyder på at navnet lenger er i bruk eller som klargjør hvor navnet har tilhørighet. Navnet tas ikke inn i Sentralt stedsnavnregister.</p>			

248749	Skalerudvatnet Skarrudvatnet Skarrudvannet	Vatn	Skarderudvatnet
<p><u>Uttaleopplysninger:</u> <i>skā`rúvatna (-vanna)</i> i 1933 i Norske innsjønamn og <i>skār`ruvat`na</i> i 1946 i herredsregistret. Uttalen i 1946 har blitt gjengitt som `ska:ruvatna av Margit Harsson.</p> <p><u>Skrifttradisjon:</u> <i>Skarerudvandet</i> s. 56, <i>Scharudvandet</i> s. 121 og <i>Skaruvandet</i> s. 207, alle i 1743, ifølge Norge i 1743, bd. 3, <i>Vesle Vd.</i> om dette vatnet, men <i>Skalerud Vd.</i> om Veslevatnet, i 1826, og retta fra <i>Vesle Vd.</i> til <i>Skalerud V^d</i> i 1979, i originalkart, <i>Skalerud V^d</i> i 1908 og 1915 og <i>Skalerudv^d</i> i 1920, alle i rektangelkart, <i>Skalerudv^t</i> i 1918, 1920, 1929, 1931, 1935, 1953, 1958 og 1962 i gradteigskart, <i>Skalerudv^t</i> (<i>vⁿ: vann, vatn</i>) i 1952, <i>Skalerudv^{nt}</i> (<i>v^{nt}: vatnet</i>) i 1970 og 1987, <i>Skalerudvatnet</i> i 1990 og 1993, <i>Skalerudv^{nt}</i> (<i>v^{nt}: vatnet</i>) i 1993 og <i>Skalerudvatnet</i> i 1999, 2002, 2007 og 2008, alle i Norge 1:50 000, og <i>Skarrudvannet</i> i 1968 i Økonomisk kartverk. Av gardsnavnet <i>Skarderud</i>.</p> <p><u>Høringsvar:</u> Ringerike kommune: «[...] Kartverket har reist navnesak for dette navnet, [...]»</p> <p><u>Tilråing:</u> Språkrådet: «[...] Vi tilrår skrivemåten Skarderudvatnet, jf. [stedsnr. 673721 over – Kartverkets merknad].»</p> <p><u>Vurdering:</u> Jf. vurderinga ved stedsnr. 673721 over. Uttaleopplysningene fra 30- og 40-tallet viser til <i>-vatnet</i> som hovedform av etterleddet. Nyere uttaler i tilsvarende navn i kommunen er <i>vass-</i> (sammensetningsform av <i>vatn</i>) i 1953 i Ådalen, hos Alv Muri, <i>vass-</i> i 1984 hos Bjørn Knoph, <i>vass-</i>, <i>-vann-</i>, <i>-vanne</i>, <i>-vanns-</i> og <i>-vans-</i> i 1988 i Norderhov, <i>-vass-</i> i 1990 i Lunder, <i>-vann-</i> i 1991 i Haug, <i>-vanne</i> i 1991 i Haug og Lunder og <i>-vass-</i> og <i>-vanne</i> i 2016 i Norderhov og Lunder, hos Margit Harsson, <i>-vatne</i> eller <i>-vanne</i> og <i>-vass-</i> i 1993 i Lunder, hos Hege N. Maribo, og <i>-vass-</i> og <i>vatnijs-</i> i 1994 i Lunder, hos Sjøstad og Karlsen. Eldre nedarva uttaler tilsier <i>-vatn-</i> som skrivemåte, mens nyere opplysninger tyder på at <i>/-vann-/</i> nå er mer vanlig uttale flere steder i kommunen. <i>/-vattne/</i> har likevel blitt dokumentert også i nyere tid, og sammensetningsforma <i>/-vass-/</i>, av <i>-vats-</i> fra <i>-vatns-</i>, og det beslekta ordet <i>/vatning-/</i> ser fortsatt ut til å være utbredt. Skriftlig er det normeringspraksis for <i>-vatn-</i> i kommunen. Kartverket vedtar skrivemåten <i>Skarderudvatnet</i>, med støtte i uttaleopplysninger og tilråing.</p>			
90175	Skarrudvassdammen Skarruvassdammen	Dam	Skarderudvassdammen
<p><u>Uttaleopplysninger:</u> Jf. stedsnr. 248749 over.</p> <p><u>Skrifttradisjon:</u> <i>Skarrudvassdammen</i> i 1968 i Økonomisk kartverk.</p> <p><u>Høringsvar:</u> Ringerike kommune: «[...] Kartverket har reist navnesak for dette navnet, [...]»</p> <p><u>Tilråing:</u> Språkrådet: «Herredsregisteret har sammensetningsmåten <i>/-vass-/</i> for tilsvarende navn i Ådalen herred. Vi tilrår skrivemåten Skarderudvassdammen, jf. [stedsnr. 673721 over – Kartverkets merknad].»</p> <p><u>Vurdering:</u> Jf. vurderinga ved stedsnr. 248749 over. <i>Vass-</i> er sammensetningsform av <i>vatn</i>. Kartverket vedtar skrivemåten <i>Skarderudvassdammen</i>, med støtte i tilråing.</p>			

90175	Vatnebråtån Vatnebråtån	Plass	Vatnebråtån
<p><u>Uttaleopplysninger:</u> Jf. stedsnr. 248749 over. Tilsvarende navn i området har uttalene <i>brå̀tån</i> og <i>brå̀tån</i> i 1946 i herredsregistret, <i>-brå̀tån</i> og <i>-brå̀tan</i> i 1953 hos Alv Muri og <i>-brå̀tan</i> i 1989 hos Margit Harsson. Margit Harsson har også uttalen <i>-brå̀tå-</i> fra dette området i 1989.</p> <p><u>Skrifttradisjon:</u> <i>Vatnebråten</i> i 1879 i originalkart, <i>Vatnebråtån</i> i 1968 i Økonomisk kartverk og <i>Vatnebråtån</i> i 1971 og <i>Vatnebråtån</i> i 1990, 1993, 1999 og 2007, alle i Norge 1:50 000.</p> <p><u>Vurdering:</u> Jf. vurderinga ved stedsnr. 248749 over. Uttalen er ukjent. Språklig ville vi vente <i>Vassbråtån</i>, dersom forleddet opprinnelig er eieform av <i>vatn</i>, men skrifttradisjonen er entydig for dette leddet, også i det avleide bekknavnet (se stedsnr. 6514 under). I punkt 3.2 i de utfyllende reglene om skrivemåten av norske stedsnavn åpnes det for at rotvokalen og den trykklette vokalen i andrestavinga kan skrives i samsvar med dialektuttalen i områder med jamvektsformer. Det er normeringstradisjon for både <i>-bråtå-</i> og <i>-bråta-</i> i kommunen, begge brukt her i Ådalen, men fordelinga ser ut til å følge tidligere kartbladskiller framfor bygde- og dialektgrenser. Begge uttalene er registrert i nyere uttalesamlinger fra området. Eldre uttalesamlinger viser at <i>/brå̀tån/</i> har lengst tradisjon i målet på stedet. Kartverket vedtar skrivemåten <i>Vatnebråtån</i> her i Ådalen, med støtte i uttaleopplysninger og skrifttradisjon.</p>			
6514	Vatnebråtåbekken Vatnebråtåbekken	Bekk	Vatnebråtåbekken
<p><u>Uttaleopplysninger:</u> Jf. stedsnr. 248749 over.</p> <p><u>Skrifttradisjon:</u> <i>Vatnebråtåbekken</i> i 1968 i Økonomisk kartverk og <i>Vatnebråtåb^{kn}</i> (<i>b^{kn}</i> : <i>bekken</i>) i 1971, <i>Vatnebråtåb^{kn}</i> (<i>b^k</i> : <i>bekk</i>) i 1990 og 1993 og <i>Vatnebråtåbekken</i> i 1999 og 2007, alle i Norge 1:50 000.</p> <p><u>Vurdering:</u> Jf. vurderinga ved stedsnr. 90175 over. Kartverket vedtar skrivemåten <i>Vatnebråtåbekken</i>, med støtte i uttaleopplysninger og skrifttradisjon.</p>			
6723	Skalerudkollen Skarrudkollen	Ås	Skarderudkollen
<p><u>Uttaleopplysninger:</u> <i>skā̀r`rukøll`n</i> i 1946 i herredsregistret, gjengitt som <i>`ska:rukøllŋ</i> av Margit Harsson.</p> <p><u>Skrifttradisjon:</u> <i>Skalerud Kollen</i> i 1826, og videreført i 1879, i originalkart, <i>Skalerudkln.</i> i 1908 og 1915 og <i>Skalerudk^l</i> i 1920, alle i rektangelkart, <i>Skalerudk^l</i> i 1918, 1920, 1929, 1931, 1935, 1953, 1958 og 1962 i gradteigskart, <i>Skalerudk^l</i> (<i>Kl</i>: <i>kolle</i>) i 1952, <i>Skalerudkollen</i> i 1970, 1987, 1993 og 2002 og <i>Skarrudkollen</i> i 2008, alle i Norge 1:50 000, og <i>Skarrudkollen</i>, og <i>Tp. Skalerudkollen</i> om trekantpunkt, begge i 1968 i Økonomisk kartverk.</p> <p><u>Høringssvar:</u> Ringerike kommune: «[...] Kartverket har reist navnesak for dette navnet, [...]»</p> <p><u>Tilråing:</u> Språkrådet: «[...] Vi tilrår skrivemåten Skarderudkollen, jf. [stedsnr. 673721 over – Kartverkets merknad].»</p> <p><u>Vurdering:</u> Jf. vurderinga ved stedsnr. 673721 over. Kartverket vedtar skrivemåten <i>Skarderudkollen</i>, med støtte i uttaleopplysninger og tilråing.</p>			

Stedsnr.	Navn	Objekt	Vedtak
990537	Sørsida Sørsia	Gard 318	Sørsida
<p><u>Skrifttradisjon:</u> I boka Hønefoss Byens historie fra 1915, i nyopprett trykk, er to bilder malt i 1781 av Peder Odnæs gjengitt. I skildringa av dem på side 59 og 60 har de passende fått titlene «Nordsiden» og «Øen» og «Sydsiden». På Wikipedia står det om Sørsida at «Sørsiden, Sørsia eller Hønefoss syd er en naturlig bydel i Hønefoss som opprinnelig tilhørte Kvernbergunds-Ødegaarden (gnr. 45 i tidligere Norderhov herredskommune). Bydelen kan best defineres som den tangen som dannes der elva svinger (meander) mellom Hønefoss bru i nord og Kvernbergund bru i sør. I dag er Sørsia også synonym med sentrum av byen, selv om dette ikke kan hevdes å dekke mer en vel tredjeparten av nevnte område. De to andre tredjepartene består av Løkka og Schjong. Schjong ble imidlertid først inkludert i bykommunen fra og med 1. juli 1938.»</p> <p><u>Høringssvar:</u> Ringerike kommune: «Kommunen ba om navnesak for navnet som bydelsnavn. Vi foreslår at skrivemåten følger vanlig norsk rettskriving, <i>Sørsida</i> . [...]»</p> <p><u>Tilråing:</u> Språkrådet: «[...] Vi tilrår skrivemåten Sørsida i samsvar med rettskrivningen.»</p> <p><u>Vurdering:</u> Kartverket har vært i kontakt med kommunen og fått klarlagt at det ikke er snakk om innføring av administrative bydeler i kommunen, men at navnet skal forstås som del av by. Kartverket deler denne oppfatninga av navnet. Ved sammenslåing av byen Hønefoss med herredene Norderhov med flere beste nemlig Hønefoss av de tre områdene med gardsnumra 316, 317 og 318. Disse tre delene oppstod som deler av tre gardar som blei innlemma til byen Hønefoss, henholdsvis Vesteren, Hønen (i Haug) og Ødegarden/Sundødegarden/Kvernbergundsødegarden (Sundet), som fortsatt delvis eksisterer utafor den tidligere bygrensa. Etter at byen blei oppretta har navna <i>Vesterentangen (Vesterentangen)</i>, <i>Nordsida</i> og <i>Sørsida</i> etablert seg som naturlige navn på de tre delene av byen. Navna er i dag i offentlig bruk om grunnkretser med grenser som sammenfaller med grensene for de tre matrikkelgardene, og den historiske bygrensa. Det virker dermed naturlig å videreføre <i>Sørsida</i> som navn på den delen av byen som har gardsnummer 318, i samsvar med historisk inndeling av byen og slik navnet er i bruk i dag, jamfør også omtalen fra Wikipedia. Både <i>Sørsida</i>, <i>Sørsiden</i>, <i>Sydsiden</i> og <i>Sørsia</i> har blitt benytta som skrivemåter. Dagens rettskriving og tradisjonell uttale i område tilsier skrivemåten <i>Sørsida</i>, slik også kommunen ønsker. Kartverket vedtar skrivemåten <i>Sørsida</i>, med støtte i høringssvar og tilråing.</p>			
	<i>Sydsiden 1</i>	Grunnkrets 06050101	Sørsida 1
<p><u>Skrifttradisjon:</u> Jf. stedsnr. 990537 over. <i>Sydsiden 1</i> hos Statistisk sentralbyrå.</p> <p><u>Vurdering:</u> Jf. vurderinga ved stedsnr. 990537 over. Kartverket vedtar skrivemåten <i>Sørsida 1</i>, i samsvar med skrivemåten av gardsnavnet.</p>			
	<i>Sydsiden 2</i>	Grunnkrets 06050102	Sørsida 2
<p><u>Skrifttradisjon:</u> Jf. stedsnr. 990537 over. <i>Sydsiden 2</i> hos Statistisk sentralbyrå.</p> <p><u>Vurdering:</u> Jf. vurderinga ved stedsnr. 990537 over. Kartverket vedtar skrivemåten <i>Sørsida 2</i>, i samsvar med skrivemåten av gardsnavnet.</p>			

	Sydsiden 3	Grunnkrets 06050103	Sørsida 3
<p>Skrifttradisjon: Jf. stedsnr. 990537 over. <i>Sydsiden 3</i> hos Statistisk sentralbyrå.</p> <p>Vurdering: Jf. vurderinga ved stedsnr. 990537 over. Kartverket vedtar skrivemåten <i>Sørsida 3</i>, i samsvar med skrivemåten av gardsnavnet.</p>			
Stedsnr.	Navn	Objekt	Vedtak
208389	<i>Thornetangen</i> <i>Toretangen</i>	Fritidsbolig	<i>Thornetangen</i>
<p>Skrifttradisjon: <i>Thornetangen</i> i 1916 i Ringerikes Blad, nr. 74, og 17 andre kjelder, <i>Tornetangen</i> i 1929 i Ringerikes Blad, nr. 182, og 4 andre kjelder, og <i>Toretangen</i> i 1967 i Økonomisk kartverk. Tangen har navn etter familien Torne som hadde hytte på tangen, ifølge Margit Harsson. På bruk 107/5 var det 27.09.1966 ei byggesak som blei behandla av Ringerike bygningsråd: «Eiendommen består av en tange (<i>Thornetangen</i>) etter kartet ca. 30 m bred.» En tidligere ansatt i Kartverket meldte for flere år sia om en ren skrivefeil – <i>Toretangen</i> – i Økonomisk kartverk: «Navnet skal være Thornetangen. [...] Tangen er oppkalt etter verkseier Amund Thorne (som) var en av de første hønefossinger som bygget hytte ved Øyangen – på Thornetangen i 1870, ref.: H.O. Christophersen: Krokskogen i gamle dager, Grøndahl & Søn Forlag A.s, 1981, side 150. [...] Andre eksempler på navnet: Ringerikes Blad 26. april 1889: «[...] Thorne (på Thornetangen vest i Øyangen) ville ha den redusert til 80 cm, hvilket altså ble avvist.» Ringerikes Blad 7. februar 1937: «Ringerikes høiere skole arrangerer idag skoleskirenn ... slalåmrenn for gutter og piker ved Thornetangen ved Øiangen. [...]» Ringerikes Blad 29. desember 1937: «[...] Vi er kommet inn igjen etter å ha drevet treningen i Per Larsens private slalåmløipe ved Thornetangen ved Øiangen. [...]» Harry Solli, Johan Langerud, Odd Høien, Odd Palerud (red.): IF Liv/Fosekallen, 4. februar 1895: «Den 20. februar 1938 arrangerte Liv det første kretsrennet i slalåm i Ringerike Skikrets på Thornetangen ved Øyangen. [...]» Når Ringerikes Blad skriver om «Per Larsens private slalåmløipe» er forklaringen at hytta til verkseier Amund Thorne etter hvert ble solgt til Fredrik Larsen, faren til Per Larsen. [...] Hytta ble i den tid kalt Larsenhytta på Thornetangen. Kari Kjørnæs Larsen skriver på facebook: ser at kartet sier Toretangen, men det er ikke riktig, det rette er Thornetangen, tangen og hytta som ligger der var i min families eie i mange år.»</p> <p>Høringssvar: Ringerike kommune: «Kommunen mener <i>Thornetangen</i> er riktig skrivemåte. [...]»</p> <p>Tilråing: Språkrådet: «[...] Vi tilrår skrivemåten Thornetangen i samsvar med opplysningene fra kommunen [det vil si meldinga fra en tidligere ansatt i Kartverket gjengitt under skrifttradisjon over – Kartverkets merknad].»</p> <p>Vurdering: Det har blitt godt dokumentert at skrivemåten <i>Toretangen</i> i Økonomisk kartverk må være ei feilføring, og at stedsnavnet har opphav i et slektsnavn fra 1800-tallet. Slektsnavnet er skrevet både <i>Torne</i> og <i>Thorne</i>, og stedsnavnet har også blitt skrevet både <i>Thornetangen</i> og <i>Tornetangen</i>. Det er et spørsmål om stedsnavn avleid av historiske personnavn skal skrives etter uttale og dagens rettskrivingsprinsipp eller etter vanlig skrivemåte for personen i samtida. Et argument for å skrive slike navn etter dagens rettskrivingsprinsipp er at hvem som helst uten lokalkjennskaper ved eventuelle nødsituasjoner umiddelbart skal komme til å benytte en naturlig skrivemåte etter tilvante rettskrivingsprinsipp når navnet blir overlevert muntlig. Argumenter for en skrivemåte med <i>-h-</i> her er at skrivemåten <i>Thorne</i> ser ut til å være mest brukt om personen som stedet har navn etter, og at tilknytninga til dette slektsnavnet nok er kjent for mange. I kommunen er også <i>Thornes gate</i> benytta som stedsnavn. Både kommunen og Språkrådet ønsker og tilrår skrivemåten <i>Thornetangen</i>. Kartverket vedtar skrivemåten <i>Thornetangen</i>, med støtte i skrifttradisjon, høringssvar og tilråing.</p>			

Stedsnr.	Navn	Objekt	Vedtak
632897	Trøgstad Trygstad	Gard 44	Trøgstad

Uttaleopplysninger: *trø'kksta* i 1909 i Norske Gaardnavne og *trøkk'sta* i 1946 og *trø'kksta* i 1951 i herredsregistret.

Skrifttradisjon: (*J*) *þrygiftodom* i 1396 i Den faa kaldte Røde Bok eller Regifter over Oflo Bispedømme, folium 146r, (*øvre*) *Thrøegstad* i 1423 eller 1424 i diplom ifølge Registrant over de Breve, som fandtes paa Akershus 1622, s. 161, *Tryste* i 1528 i Norske Regnskaber og Jordebøger fra det 16de Aarhundrede, bd. 4, s. 145, *Trøgsta* i 1542 i samme kjelde, bd. 4, s. 580, *Trøegstadt* i 1647 i skattemanntall, *Trøgstad* i 1723 i matrikkel, *Trøgstad* i 1827 i originalkart, *Trøgftad* (*Trygeftad*) om garden, og *Trøgftad* om det eneste bruket den gangen, i 1843 matrikkel, *Trogstad* i 1854, 1881 og 1919 i amtskart, *Trøgstad* i 1872, 1880, 1918, 1939 og 1940 i rektangelkart, *Trøgstad* om garden, og *Trøgstad* om hovedbølet bruk 1 og andre bruk, i 1886 i matrikkel, *Trøgstad*, om bruk 1, 01.05.1901 i skylddeling for bruk 6, *Trøgstad* om garden, og *Trøgstad* om bruk 1 og andre bruk, i 1905 i matrikkel, *Trøgstad* i 1909 i Norske Gaardnavne, *Trøgstad*, om bruk 1, 7 og 24, i Norske gardsbruk (under «Tanberg»), *Trøgstad*, om garden, og *Trøgstad*, om bruk 1 og andre bruk, i 1950 i matrikkelutkast og *Trøgstad* i 1964 i gradteigskart. Navnet forekommer ofte, med middelalderlige former som *þryg(i)*- og *þriug*-. Elseus Sophus Bugge henviser, ifølge Norske Gaardnavne, til det gammalnorske tilnavnet **þrjúgr*, truge eller snøsko, bevart i folkespråkets *trjug*. Denne forklaringa bestyrkes av de gammaldanske navna *Thrygir* og *Thrughi*. Forma *þrygiftodom* i den seinere kalte Raudboka forutsetter da et mannsnavn **Þrygir*.

Høringsvar: Ringerike kommune: «Se tilbakemeldingen fra Ståle Hansteen [gjengitt ved bruk 44/6 under – Kartverkets merknad]. Han kan dokumentere at *Trygstad* har vært brukt tilbake i tid. Etter kommunen sin mening et godt argument for å bruke Trygstad også i dag. Vi viser i den forbindelse til Stadnamnlova § 5.»

Tilråing: Språkrådet: «[...] Her er det argumenter for begge skrivemåter. Skrivemåten *Trøgstad* er i samsvar med uttaleopplysningene i *Norske Gaardnavne* og herredsregisteret (se neste navn), og har en lang, om ikke entydig, skrifttradisjon. Skrivemåten *Trygstad* er i samsvar med den eldste belagte skrivemåten og navnets mulige opphav, er ønsket lokalt, og er ifølge eier i samsvar med uttalen. Skrivemåten Trygstad vil også kunne gi uttale med /ø/, jf. uttalene /løkt/, /trøkke/ og /støgg/ av ord som *lykt*, *trykke* og *stygg*. Etter en samlet vurdering tilrår vi skrivemåten **Trygstad** i samsvar med lokale ønsker.»

Vurdering: Opplysninger for de påfølgende avleide navna (se stedsnr. 591842 og 147009 under), samt uttalen *'trøkstamo:n* oppgitt i 2015 hos Olav Norheim, men med opplysning om at stedet da blei kalt *Hvervenmoen*, dokumenterer at uttalen /'trøkksta-/, med enstavingstone, var i bruk også i 1984, 1988 og 2015. Per Otto Borgen har registrert uttalen *'trygstavæian* i 2000 (se stedsnr. 87893 under). Om denne siste uttalen viser særlig tonefallet, med tostavingstone, men også uttalen med /-g-/, i stedet for /-k-/, og med /-y-/, at denne uttalen ikke kan være en nedarva uttale utvikla fra gardsnavnet, men en uavhengig uttale oppstått direkte fra skrivemåten *Trygstadveien*. Språkrådet peker på at en skrivemåte *Trygstad* kan gi en uttale med /-ø-/, som rett nok er mulig, men både uttaleopplysningene for vegnavnet og for bruk 6 (se bruk 44/6 under), skylddelt i 1901, som begge har hatt skrivemåter med -y- viser at det ikke er grunn til å regne med at den nedarva uttalen blir bevart med en slik skrivemåte. Kartverket vedtar skrivemåten *Trøgstad*, med støtte i uttaleopplysninger, med en sammenhengende uttaletradisjon fra i hvert fall 1423 til 2015, og en enerådende skrifttradisjon for gardsnavnet og hovedbruket fra før 1647 til i dag. Skrivemåter med -ø- er brukt også før dette, med eldste belegg allerede i 1423, som sannsynligjør at uttalen allerede den gang hadde

fått /-ø-/.

	<i>Trygstad</i> <i>Trøgstad sanatorium</i>	Bruk 44/6	<i>Trøgstad</i>
--	---	-----------	-----------------

Uttaleopplysninger: Jf. stedsnr. 632897 over.

Skrifttradisjon: *Trygstad sanatorium* 01.05.1901 i skylddelinga, *Trøgstad sanatorium* i 1905 i matrikkel, *Trøgstad Tuberkulosesanatorium* i 1917 og 1938 i ekserserkart, *Trygstad* i 1950 i matrikelutkast, *Trøgstad san* i 1952 i Norge 1:50 000, *Trøgstad san* i 1958 i gradteigskart, *Trygstad* i 1967 i Økonomisk kartverk og *TRYGSTAD* i dagens matrikkel.

Høringsvar: Ringerike kommune: «Se tilbakemeldingen fra Ståle Hansteen [gjengitt her under – Kartverkets merknad]. Han kan dokumentere at *Trygstad* har vært brukt tilbake i tid. Etter kommunen sin mening et godt argument for å bruke Trygstad også i dag. Vi viser i den forbindelse til Stadnamnlova § 5.» Ståle Hansteen, grunneier: «[...] Jeg overtok eiendommen Trygstad etter mine besteforeldre. Før min morfar kjøpte Trygstad (i 1949 eller 1950) var det et tuberkulosesanatorium her, Trygstad sanatorium. I Ringerikes Blad 3. september 1898 stod følgende kunngjøring: «*Trygstad sanatorium pr. Hønefos er aabnet og modtager brystsvage. Reference dr. N. Bryhn, Hønefos.*» Trygstad sanatorium ble kjøpt av kommunene Norderhov, Hole, Ådal og Hønefoss i 1909 og det ble skilt ut 40 mål til Trygstad Tuberkulosehjem, som ble navnet i offisielle papirer på gnr. 44 bnr. 6. Trygstad Tuberkulosehjem ble høytidelig åpnet 11. juli 1909. Trygstad Tuberkulosehjem ble lagt ned i 1949. [...] Vi som bor på Trygstad skriver og sier Trygstad. Det er den uttalen som er brukt i alle generasjoner i vår familie. Diverse dokumentasjon på at eiendommen i over hundre år har hatt navnet Trygstad kan fremlegges om ønskelig. Trygstadveien 50 er nå vår offisielle adresse, men vi sier fortsatt ofte bare Trygstad. Vi sier aldri Trøgstad. [...]»

Tilråing: Språkrådet: «[...] Vi tilrår skrivemåten **Trygstad** eller **Trygstad sanatorium**.»

Vurdering: Jf. vurderinga ved stedsnr. 632897 over. Bruket blei skylddelt i 1901 fra hovedbølet på garden som tuberkulosesanatorium. For dette navnet er det, i motsetning til for gardsnavnet, bruksnavnet på hovedbølet og flere avleide navn, skrifttradisjon for både *Trygstad* og *Trøgstad*. Grunneieren kan også vise til ytterligere dokumentasjon for skrivemåten *Trygstad*. Etter lov om stadnamn § 5 andre ledd skal vedtak om skrivemåten av gardsnavn som hovedregel være retningsgivende for skrivemåten av bruksnavn som er identisk med gardsnavnet. Lovparagrafen sier videre at det samme gjelder der gardsnavnet går inn som en del av bruksnavnet. Bruksnavnet har tidligere inkludert funksjonstillegget *sanatorium*, *tuberkulosesanatorium* eller *tuberkulosehjem*, men institusjonsfunksjonen er nå nedlagt, slik at det ikke lenger virker naturlig at dette skal være en del av stedsnavnet. Flere nyere skrivemåter har heller ikke disse ledda med i bruksnavnet. Etter det vi forstår fra eldre kart står husa på dette bruket på tomte der det opprinnelige gardstunet har ligget. Det kan dermed argumenteres for at dette bruket er ei videreføring, i navn og sted, av det flere hundre år gamle gardsbruket som har ligget her. Kartverket vedtar skrivemåten *Trøgstad*, i samsvar med skrivemåten av gardsnavnet og med delvis støtte i skrifttradisjon for bruket her.

	<i>Trøgstad krokskog</i>	Bruk 44/14	<i>Trøgstad krokskog</i>
<p><u>Uttaleopplysninger:</u> Jf. stedsnr. 632897 over.</p> <p><u>Skrifttradisjon:</u> <i>Trøgstad Krokskog</i> i 1950 i matrikelutkast og <i>TRØGSTAD KROKSKOG</i> i dagens matrikkel.</p> <p><u>Høringssvar:</u> Ringerike kommune: «Se tilbakemeldingen fra Ståle Hansteen [gjengitt ved bruk 44/6 over – Kartverkets merknad]. Han kan dokumentere at <i>Trygstad</i> har vært brukt tilbake i tid. Etter kommunen sin mening et godt argument for å bruke Trygstad også i dag. Vi viser i den forbindelse til Stadnamnlova § 5.»</p> <p><u>Tilråing:</u> Språkrådet: «[...] Vi tilrår skrivemåten Trygstad for hovednavnet, jf. [stedsnr. 632897 over – Kartverkets merknad].»</p> <p><u>Vurdering:</u> Jf. vurderinga ved stedsnr. 632897 over. Vedtaket gjelder ikke skrivemåten av leddet <i>krokskog</i> / stedsnavnet <i>Krokskogen</i>, sammensetninga med eller navnevalg knytta til dette leddet. Kartverket vedtar skrivemåten <i>Trøgstad (krokskog)</i>, med støtte i skrifttradisjon.</p>			
	<i>Trøgstad 2</i>	Bruk 44/25	<i>Trøgstad</i>
<p><u>Uttaleopplysninger:</u> Jf. stedsnr. 632897 over.</p> <p><u>Skrifttradisjon:</u> <i>Trøgstad II</i> i 1950 i matrikelutkast og <i>TRØGSTAD II</i> i dagens matrikkel.</p> <p><u>Høringssvar:</u> Ringerike kommune: «Se tilbakemeldingen fra Ståle Hansteen [gjengitt ved bruk 44/6 over – Kartverkets merknad]. Han kan dokumentere at <i>Trygstad</i> har vært brukt tilbake i tid. Etter kommunen sin mening et godt argument for å bruke Trygstad også i dag. Vi viser i den forbindelse til Stadnamnlova § 5.»</p> <p><u>Tilråing:</u> Språkrådet: «[...] Vi tilrår skrivemåten Trygstad for hovednavnet, jf. [stedsnr. 632897 over – Kartverkets merknad]. Vi tar ikke stilling til bruken av tall i navnet.»</p> <p><u>Vurdering:</u> Jf. vurderinga ved stedsnr. 632897 over. Kartverket anser bruken av tall som matrikelteknisk og ikke som en del av stedsnavnet. Kartverket vedtar skrivemåten <i>Trøgstad</i>, med støtte i skrifttradisjon.</p>			
	<i>Trygstad 3</i>	Bruk 44/34	<i>Trøgstad</i>
<p><u>Uttaleopplysninger:</u> Jf. stedsnr. 632897 over.</p> <p><u>Skrifttradisjon:</u> <i>TRYGSTAD III</i> i dagens matrikkel.</p> <p><u>Høringssvar:</u> Ringerike kommune: «Se tilbakemeldingen fra Ståle Hansteen [gjengitt ved bruk 44/6 over – Kartverkets merknad]. Han kan dokumentere at <i>Trygstad</i> har vært brukt tilbake i tid. Etter kommunen sin mening et godt argument for å bruke Trygstad også i dag. Vi viser i den forbindelse til Stadnamnlova § 5.»</p> <p><u>Tilråing:</u> Språkrådet: «Vi tilrår skrivemåten Trygstad for hovednavnet, jf. [stedsnr. 632897 over – Kartverkets merknad]. Vi tar ikke stilling til bruken av tall i navnet.»</p> <p><u>Vurdering:</u> Jf. vurderinga ved stedsnr. 632897 over. Kartverket anser bruken av tall som matrikelteknisk og ikke som en del av stedsnavnet. Kartverket vedtar skrivemåten <i>Trøgstad</i>, i samsvar med skrivemåten av gardsnavnet.</p>			

87893	<i>Trygstadveien</i>	Adressenavn	(Ringerike kommune må gjøre vedtak.)
<p><u>Uttaleopplysninger:</u> <i>trygstavæian</i> i 2000 etter Per Otto Borgen.</p> <p><u>Skrifttradisjon:</u> <i>Trygstadveien</i> omkring 1967 i markslagkart i Økonomisk kartverk. Formannskapet i Ringerike kommune fatta vedtak om vegnavnet <i>Trygstadveien</i> fra E16 (den gangen E68) til Trøgstad 08.03.1982. <i>Trygstadveien</i> i 1990 i bykart.</p> <p><u>Høringsvar:</u> Ringerike kommune: «Se tilbakemeldingen fra Ståle Hansteen [gjengitt ved bruk 44/6 over – Kartverkets merknad]. Han kan dokumentere at <i>Trygstad</i> har vært brukt tilbake i tid. Etter kommunen sin mening et godt argument for å bruke Trygstad også i dag. Vi viser i den forbindelse til Stadnamnlova § 5.»</p> <p><u>Tilråing:</u> Språkrådet: «Vi tilrår skrivemåten Trygstadveien, jf. [stedsnr. 632897 over – Kartverkets merknad].»</p>			
591842	<i>Hvervenkastet</i>	Bakke	Trøgstadkastet (hovednavn) Kastet (undernavn) Hvervenkastet (undernavn)
<p><u>Uttaleopplysninger:</u> <i>trøkstakastæ</i>, <i>kastæ</i> og <i>værvænkastæ</i> i 2015 hos Olav Norheim.</p> <p><u>Skrifttradisjon:</u> <i>Tp.Hvervenkastet</i>, om trekantpunkt, i 1966 i Økonomisk kartverk. <i>Trøgstadkastet</i> og <i>Hvervenkastet</i> av henholdsvis gardsnavnet <i>Trøgstad</i> og gardsnavnet <i>Hverven</i>, og <i>kast</i>, trulig i betydninga tømmerkast. Det er bratt ned til Storelva her. Tømmerkjørere kom fra skogen med tømmer. Tømmeret blei frakta med hest og slede. På Kastet kasta de tømmeret utfor skråninga så tømmeret trilla ned i elva. Elva frakta tømmeret nedover Storelva og ut i Tyrifjorden. Tømmeret skulle til fabrikk som lagde hus, møbler og papir. Etter Olav Norheim.</p> <p><u>Vurdering:</u> Jf. vurderinga ved stedsnr. 632897 over. Saka gjelder ikke skrivemåten av <i>Hverven</i>. Kartverket vedtar skrivemåtene <i>Trøgstadkastet</i>, med støtte i uttaleopplysninger, <i>Kastet</i>, med støtte i uttaleopplysninger, og (<i>Hverven</i>)<i>kastet</i>, med støtte i uttaleopplysninger og skrifttradisjon. Det er vanlig ved mange stedsnavn med kortformer, gjerne brukt på stedet, og langformer med presiserende tillegg, for bruk i den videre kretsen. Kortnavnet er sikkert det opprinnelige de fleste steder, men særlig for naturnavn er det naturlig å ta med presisjonsleddet i for eksempel kartvisninger, for å presisere stedet nærmere. Det kan også argumenteres for at kortforma kan leses ut av langforma, mens langforma ikke er åpenbar ut fra kortforma. Stedet ligger på Trøgstad grunn, med gardsnummer 44 (nå delvis 38). Tilknytninga til gardsnavnet <i>Trøgstad</i> er dermed åpenbar og direkte, mens det er mer uklart hvordan gardsnavnet <i>Hverven</i>, til gardsnummer 43 lenger sør, har tilknytning til dette stedet. Det er mulig at <i>Hvervenkastet</i>, benytta her, er ei nyere utvikling, jamfør at også det eldre navnet <i>Trøgstadmoen</i>, like ved, i nyere tid har blitt omtalt som <i>Hvervenmoen</i>, egentlig to ulike steder men seinere altså brukt om samme sted ifølge Olav Norheim. Vi fører <i>Trøgstadkastet</i> som hovednavn, og <i>Kastet</i> og <i>Hvervenkastet</i> som undernavn.</p>			
755902	<i>Hvervenkastet</i>	Adressenavn	(Ringerike kommune er vedtaksorgan.)
<p><u>Uttaleopplysninger:</u> Jf. stedsnr. 591842 over.</p> <p><u>Skrifttradisjon:</u> <i>Hvervenkastet</i> omkring 1966 i markslagkart i Økonomisk kartverk.</p>			

147009	<i>Trøgstadmyra</i> <i>Trygstadmyra</i>	Myr	<i>Trøgstadmyra</i>
<p><u>Uttaleopplysninger</u>: <i>trøkstamy:ra</i> i 1951 hos Stig Sundkuist, 1984 hos Bjørn Knoph og 1988 hos Margit Harsson.</p> <p><u>Skrifttradisjon</u>: <i>Trögstadmyr</i> i 1923 i originalkart, <i>Trögstadmyr</i> i 1967 i førsteutgava av Økonomisk kartverk og <i>Trøgstadmyr</i> i markslagkartet i samme kartserie.</p> <p><u>Høringsvar</u>: Ringerike kommune: «Se tilbakemeldingen fra Ståle Hansteen [gjengitt ved bruk 44/6 over – Kartverkets merknad]. Han kan dokumentere at <i>Trygstad</i> har vært brukt tilbake i tid. Etter kommunen sin mening et godt argument for å bruke Trygstad også i dag. Vi viser i den forbindelse til Stadnamnlova § 5.»</p> <p><u>Tilråing</u>: Språkrådet: «Vi tilrår skrivemåten Trygstadmyra, jf. [stedsnr. 632897 over – Kartverkets merknad].»</p> <p><u>Vurdering</u>: Jf. vurderinga ved stedsnr. 632897 over. Kartverket vedtar skrivemåten <i>Trøgstadmyra</i>, med støtte i uttaleopplysninger og skrifttradisjon.</p>			